

Handelingen

32- 33- 34
35- 36- 37

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1988 - 1989

Vergaderingen van mei en 1 juni 1989

OVERGANGSREGELINGEN VCVO-EXPERIMENTEN
OPEN WEDSTRIJD LOGO VOOR VLAANDEREN
ECONOMISCHE HERWAARDERING ZENNEVALLEI
RUIMING EN ONRUSTBARENDE SLIBONDERZOEKSRESULTATEN LAAK
KAMPIOENSCHAPPEN VELDRIJDEN DOMEIN HOFSTADE-STRAND
ADMINISTRATIEF TOEZICHT BETREFFENDE TUCHTMAATREGELEN TEN AANZIEN VAN GEMEENTEPOLITIE
VLAAMS BELEID RATIONEEL ENERGIEGEBRUIK IN WONINGEN
VERNIETIGING VOERENS COLLEGEBSLUIT
HOUDING EXECUTIEVE IN VERBAND MET WET VERKIEZING EP
INPLANTINGSPIANNEN CENTER PARCS TE MAASMECHELEN
TOEPASSING KB INRICHTING EN TOEPASSING ONTWERP-GEWESTPLANNEN EN GEWESTPIANNEN
INFRASTRUCTURELE INGEPEN TOT VERHOOGING VERKEERSVEILIGHEID
BRT-UITZENDINGSVERBOD RELIGIEUZE PROGRAMMA'S TIJDENS EP-VERKIEZINGSPERIODE
ERKENNING BEZIGHEIDSHOMES ONTBONDEN VZW'S SPARRENHOVE
DOORLICHTING KIND EN GEZIN
OPRICHTING VLAAMS SPORTFONDS
MOEILIJKE VERKEERSSITUATIE NW-BRABANT
MOGELIJKE BIJSTURING GOLFTERREINENBELEID
INGEBRUIKNAME AFVALWATERCOLLECTOR LANGSHEEN ALBERTKANAAL
LAATTIJDIGE UITBETALING HUISVESTINGSPREMIES
VLAAMS DRINKWATERBELEID
ALTERNATIEVE VERBINDING MET EI 7
AANLEG NIEUWE STORTPLAATSEN VOOR VERKLEIND HUISHOUELIJK AFVAL TE LEUVEN
NALEVING BERMBSLUIT EXECUTIEVE EN WET DOPINGCONTROLE
VERWERKINGSVRAAGSTUK HUISHOUELIJK AFVAL VLAAMS BRABANT
ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP GEMEENTEN
MOGELIJKE VERVROEGDE SLUITING KS

Inhoud

Nr. 32

Dinsdag 2 mei 1989

Berichten van verhindering, blz. 895

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 895

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 895

Verslagen

Indiening, blz. 895

Jaarverslag

Indiening, blz. 896

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)

Indiening, blz. 896

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 896

Motie van Orde

Beroep op het Reglement, blz. 896

Spreeker : de heer J. Geysels

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer H. Lauwers tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de overgangsregelingen voor de VCVO-experimenten basiseducatie, blz. 897

Vraag van mevrouw N. Maes tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het onderwijs voor sociale promotie, blz. 898

Vraag van de heer A. De Beul tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de open wedstrijd betreffende een logo voor Vlaanderen, blz. 899

Vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de vraag van de vliegtuigconstructeurs om deel te nemen aan het onderzoeks- en ontwikkelingsprogramma voor een nieuw gevechtsvliegtuig en zulks vanuit de keuze voor een vredeseconomie, blz. 900

Vraag van de heer L. Peeters tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de economische herwaardering van de Zennevallei, blz. 901

Vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het jachtrecht in het binnenbekken en de aanleg van een vijver in het buitenbekken van het Schulensbroek, blz. 902

Vraag van de heer J. Verheyden tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de ruiming van de Laak, blz. 903

Vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de stortproblematiek in het Bos van Aa te Zemst, blz. 904

Vraag van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de in 1990 voorziene nationale kampioenschappen veldrijden in het domein Hofstade-Strand, blz. 906

Motie van Orde

Beroep op het Reglement, blz. 906

Spreekers : de heren A. Denys, G. Verhaegen, L. Hancké, J. Geysels

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht betreffende sommige tuchtmaatregelen getroffen ten aanzien van de leden van de gemeentepolitie — 191 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 910

Spreeker : de heer H. De Loor, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 910

Voorstel van resolutie van de heer M. Olivier C.S. betreffende het voeren van een Vlaams beleid inzake rationeel energiegebruik in woningen — 175 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 911

Spreekers : de heren F. Aerts, verslaggever, M. Olivier, mevrouw F. Brepoels, Minister N. De Batselier

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer J. Pedé tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het vernietigen van een Voerens Collegebesluit, blz. 915

Spreekers : de heren J. Pedé, H. Suykerbuyk, A. De Beul, Gemeenschapsminister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europees Parlement, blz. 922

Spreekers : de heren G. Annemans, W. Luyten en Minister G. Geens

Indiening van moties, blz. 925

Regeling van de werkzaamheden, blz. 925

Nr. 33

Woensdag 3 mei 1989

Berichten van verhindering, blz. 927

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 927

Arrest van het Arbitragehof

Indiening, blz. 927

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de ontvangst van VTM in Voeren, blz. 927

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de onrustbarende onderzoeksresultaten van de RUG en de VUB betreffende het slib van de Laak, blz. 928

Actuele vraag van de heer D. Vervaeke tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de herwaardering van het leraarsberoep, blz. 929

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de plannen van Center Parcs te Maasmechelen en de bescherming van de open ruimte

Vraag (R.v.O. art. 70, 6 c)

Vraag van de heer H. Van Dienderen tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de plannen voor een bungalowdorp van Center Parcs in Maasmechelen, blz. 931

Spreekers : mevrouw F. Brepoels, de heren H. Van Dienderen, M. Didden, J. Dufaux, Ministers L. Waltniel, T. Kelchtermans

Indiening van moties, blz. 939

Interpellatie van de heer J. Timmermans tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, omtrent de toepassing van artikel 22 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen gewijzigd voor het Vlaamse Gewest bij KB van 13 december 1978, blz. 940

Spreekers : de heer J. Timmermans, Minister L. Waltniel

Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht betreffende sommige tuchtmaatregelen getroffen ten aanzien van de leden van de gemeentepolitie — 191 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 944

Voorstel van resolutie van de heer M. Olivier C.S. betreffende het voeren van een Vlaams beleid inzake rationeel energiegebruik in woningen

— 175 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 945

Spreeker : mevrouw M. Vogels

Moties tot besluit van de interpellatie van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de concrete uitvoering van het bijzonder decreet betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs

Hoofdelijke stemming, blz. 946

Moties tot besluit van de samengevoegde interpellaties van

— de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de aankoop van meubelen ten behoeve van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

— de heer J. Van der Sande tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de levering en de plaatsing van kantoormeubilair in het Markies- en het Boudewijncomplex te Brussel

Hoofdelijke stemming, blz. 947

Spreekers : de heren L. Hancké, A. Denys, J. Van der Sande

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer W. Van Durme tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de ontwikkelingen in het dossier Sparrenhove te Eke-Nazareth, inzonderheid wat het MPI betreft

Hoofdelijke stemming, blz. 949

Spreekers : de heren W. Van Durme en W. Seeuws

Moties tot besluit van de interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de aanhoudende onrust in de opvoedingsinstellingen

Hoofdelijke stemmen, blz. 950

Spreekers : de heer W. Peeters, mevrouw M. Vogels, de heer A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 954

Beraadslagingen van de Vlaamse Executieve, blz. 956

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 956

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)

Indiening, blz. 956

Verslag

Indiening, blz. 956

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 955

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 956

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer D. Vervae tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over infrastructurele ingrepen om het verkeer zo veilig mogelijk te laten verlopen en zulks naar aanleiding van het groot aantal jonge verkeersslachtoffers, blz. 956

Actuele vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verklaringen van de Minister omtrent de oprichting van een Vlaams Huis in Catalonië en de steun van de Vlaamse Gemeenschap bij de Europese Gemeenschap met betrekking tot de problemen in Catalonië, blz. 957

Actuele vraag van de heer E. Van Rompuy tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het verbod vanwege de BRT om religieuze programma's door derden op radio en TV uit te zenden tijdens de periode voorafgaand aan de Europese verkiezingen, blz. 958

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het optreden van CVP-politici in katholieke scholen, blz. 959

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer G. Cardoen tot de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de ministeriële richtnota betreffende de gewestplannen, blz. 960

Vraag van de heer W. Van Durme tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de erkenning van de bezigheidshomes van de ontbonden VZW's van Sparrenhove

Vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de overname van de vroegere bezigheidshomes Sparrenhove te Gavere, Mariakerke, Sint-Martens-Latem en Melle, blz. 961

Vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de doorlichting van de instelling Kind en Gezin, blz. 961

Voorstel van decreet van de heer J. De Roo C.S. houdende oprichting van een

Vlaams Sportfonds

— 57 (BZ 1988) — Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 962

Spreekers : de heren F. Bosmans, verslaggever, A. Schellens, J. Caudron, J. De Roo, Minister P. Dewael

Artikelsgewijze bespreking, blz. 968

'Hoofdelijke stemming, blz. 970

Samenstelling van Commissies

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 971

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. Pede tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het vernietigen van een Voerens Collegebesluit

Hoofdelijke stemming, blz. 971

Spreeker : de heer J. Pede

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europese Parlement

Hoofdelijke stemming, blz. 972

Spreeker : de heer G. Annemans

Motie tot besluit van de interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de plannen van Center Parcs te Maasmechelen en de bescherming van de open ruimte

Hoofdelijke stemming, blz. 973

Spreeker : de heer D. Vervae

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer W. De Vlieghe tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de moeilijke verkeerssituatie in Noordwest-Brabant, blz. 974

Spreekers : de heren W. De Vlieghe, D. Vervae, Minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over een mogelijke bijsturing van het beleid inzake golfterreinen in Vlaanderen

Vragen (R.v.O. art. 70, 6 c)

— Vraag van de heer D. Vervae tot de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de aanleg van golfterreinen

— Vraag van de heer D. Vervae tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de noodzakelijkheid

Nr. 34 **Donderdag 18 mei 1989**

Berichten van verhindering, blz. 955

Arrest van het Arbitragehof

Indiening, blz. 956

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 955

van een eenduidig open-ruimte-beleid, blz. 981

Sprekers : de heren J. Cuyvers, D. Vervaeke, J. Timmermans, Ministers L. Waltniel, T. Kelchtermans

Indiening van moties, blz. 988

Interpellatie van de heer J. Verheyden tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de ingebruikneming van de afvalwatercollector langsheen het Albertkanaal, blz. 988

Sprekers : de heren J. Verheyden, J. Geysels, Minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 992

Nr. 35 Dinsdag 30 mei 1989

Berichten van verhindering, blz. 993

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 993

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 993

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 993

Voorstel van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 994

Jaarverslag

Indiening, blz. 994

Schriftelijke vragen (R.v.O. art. 69)

Indiening, blz. 994

Vragen (R.v.O. art. 70)

Vraag van de heer L. Dhoore tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de laattijdige uitbetaling van de huisvestingspremies, blz. 994

Vraag van de heer J. Van Eetvelt tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de modernisering van de sluis te Hingene in opdracht van de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel, blz. 996

Vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het drinkwaterbeleid in Vlaanderen, blz. 996

Vraag van de heer J. Timmermans tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de bedreiging van het grondwater en de drinkwaterwinning door lekkende mazouttanks

Intrekking, blz. 998

Interpellaties (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer E. Flamant tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer,

over een alternatieve verbinding met de E 17 Gent-Antwerpen in plaats van de Wase grote ring, blz. 998

Sprekers : de heren E. Flamant, T. Van Parys, H. Van Dienderen, E. Beysen en Minister J. Sauwens

Indiening van een motie, blz. 1004

Interpellatie van de heer G. Janzegers tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de aanleg van nieuwe stortplaatsen voor verkleind huishoudelijk afval door de Intercommunale Interleuven in het arrondissement Leuven, blz. 1005

Sprekers : de heren G. Janzegers, D. Vervaeke en Minister T. Kelchtermans

Interpellatie van de heer A. Kempinaire tot de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, over de onduidelijke reglementering inzake dopingcontrole, blz. 1011

Sprekers : de heren A. Kempinaire, J. Caudron, Minister H. Weckx

Indiening van moties, blz. 1016

Interpellatie van mevrouw M. Vogels tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over noodzakelijke hervormingen in de opleiding tot verpleegkundige, blz. 1017

Sprekers : mevrouw M. Vogels, de heer L. Hancké en Minister D. Coens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1022

Nr. 36 Woensdag 31 mei 1989

Berichten van verhindering, blz. 1023

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1023

Voorstel van resolutie

Indiening, blz. 1023

Motie van Orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1023

Sprekers : Minister L. Van den Bosch, de heer A. Denys

Actuele vragen (R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer M. Olivier tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over dramatische gevolgen van niet-gesynchroniseerde lichten op de R8 te Kortrijk, blz. 1024

Actuele vraag van de heer A. De Beul tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het negeren door sommige diensten van Openbare Werken van het bermbe-

sluit van de Vlaamse Executieve van 27 juni 1984, blz. 1024

Actuele vraag van de heer R. Daems tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het sluiten van de Waalse grenzen voor het Vlaams huisvuil

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de problematiek van de verwerking van het huishoudelijk afval in Vlaams-Brabant ten gevolge van het verbod tot het storten in het Waalse Gewest, blz. 1025

Actuele vraag van de heer G. Cardoen tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de aanpassing van de dotatie van het Gemeentefonds voor 1987 en 1988, blz. 1027

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de publieke weigering van een burgemeester om de wet inzake dopingcontrole na te leven, blz. 1029

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over de organisatie van de verkiezingen voor het Europees Parlement te Voeren, blz. 1030

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten

— 194 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1031

Sprekers : de heer C. Lisabeth, verslaggever, Minister L. Van den Bosch

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1033

Voorstel van resolutie van de heren R. Daems en L. Peeters c.s. betreffende de 8.000 Roemeense dorpen die met afbraak zijn bedreigd

— 216 (1988-1989) — Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 1038

Sprekers : de heren R. Daems, L. Peeters, J. Geysels

Interpellatie (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer E. Gryp tot de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, over de mogelijk vervroegde sluiting van de Kempense Steenkoolmijnen, blz. 1040

Sprekers : de heren E. Gryp, P. Berben, E. Vandebosch, J. Verheyden, H. Candries, Minister T. Kelchtermans, J. Geysels, A. Denys, Minister N. De Batselier

Indiening van moties, blz. 1062

Mededeling van de Voorzitter

Commissie van Onderzoek over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, blz. 1062

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten

— 194 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming (zonder gevolg), blz. 1062

Hoofdelijke stemming (Herhaling, zonder gevolg), blz. 1064

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1065

Nr. 37

Dinsdag 1 juni 1989

Berichten van verhindering, blz. 1067

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten

— 194 (1988-1989) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming (Herhaling), blz. 1067

Voorstel van resolutie van de heren R. Daems en L. Peeters C.S. betreffende de 8.000 Roemeense dorpen die met afbraak zijn bedreigd

— 216 (1988-1989) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1068

Sprekers : de heren R. Daems, J. Geysels, A. Deneir

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Walt-

niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over een mogelijke bijsturing van het beleid inzake golfterreinen in Vlaanderen

Hoofdelijke stemming, blz. 1069

Spreker : de heer E. Beysen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1070

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven.

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

H. Adriaensens, E. Coppens, K. Dillen, A. Laridon, G. Mommerency, A. Op 't Eynde, G. Sprockeels, A. Steverlynck, J. Van Looy ; gezondheidsredenen.

F. Brepoels, F. Swaelen ; buitenslands.

H. Candries, F. Colla, H. Coveliers, H. De Croo, E. De Groot, A. Deneir, E. Derycke, M. Galle, R. Garcia, V. Peuskens, F. Vandenbroucke ; ambtsverplichtingen.

M. De Meyer ; familieverplichtingen.

BEGROTINGSSTUKKEN

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende begrotingsstukken werden ingediend :

- Bijlage 1-A (Verantwoordingsprogramma Openbare Werken en Verkeer) bij het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 8-A (1988-1989) — Nr. 1 — Bijlage 1-A.
- Bijlage 1-B (Verantwoordingsprogramma Economie, Middenstand en Energie) bij het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 8-A (1988-1989) — Nr. 1 — Bijlage 1-B.
- Bijlage 1-C (Verantwoordingsprogramma Onderwijs) bij het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 8-A (1988-1989) — Nr. 1 — Bijlage 1-C.
- Bijlage III (Ontwerp-begroting Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen) bij het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 8-A (1988-1989) — Nr. 1 — Bijlage III.
- Bijlage IV (Ontwerp-begroting Kind en Gezin) bij het ontwerp van decreet houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989
— 8-A (1988-1989) — Nr. 1 — Bijlage IV.

Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting en de verschillende ter zake bevoegde Commissies.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer F. Vandenbroucke c.s. houdende subsidieregeling van de Nederlandstalige toneelkunst
— 203 (1988-1989) — Nr. 1.
- Voorstel van decreet van de heer H. Coveliers houdende regeling van het toezicht op de gemeenten inzake culturele aangelegenheden
— 204 (1988-1989) — Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Cultuur.

- Voorstel van decreet van de heer J. Geysels houdende regeling van de openbaarheid van bestuur en van de actieve informatieplicht van de Vlaamse overheid
— 204 (1988-1989) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.
- Voorstel van decreet van de heer R. Blanpain c.s. houdende het statuut van het personeel van het vrij gesubsidieerd onderwijs

Voorzitter

- 205 (1988-1989) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs en Vorming.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende voorstel van resolutie werd ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer H. Candries betreffende het exportbeleid in Vlaanderen
— 205 (1988-1989) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Economie, Energie en Tewerkstelling.

VERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende verslag werd ingediend :

- door de heren R. Van Rompaey en M. Van houtte, namens de Commissie voor Onderzoek, over het Gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse
— 115 (BZ 1988) — Nr. 2.

BERAADSLAGING VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende beraadslaging van de Vlaamse Executieve werd ingediend :

- Beraadslaging van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 houdende machtiging tot vastlegging, ordonnancering en betaling van uitgaven in te schrijven en aan

te rekenen op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1989 onder' sectie 30, voor de personeels-, werkings- en uitrustingskosten voor de Commissaris van de Executieve bij de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs
— VE/K.80.

Verwezen naar de Commissie voor Financiën en Begroting.

ARREST VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : Het volgende arrest van het Arbitragehof werd ingediend :

- Arrest van het Arbitragehof van 11 mei 1989 inzake het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van het Vlaamse Gewest van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, ingesteld door de Ministerraad
— Arrest 11/89.
Dit arrest ligt ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof werden ingediend :

- Kennisgeving van het Arbitragehof betreffende het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van het decreet van het Waalse Gewest van 5 juni 1985 met betrekking tot de afvalstoffen
— Rolnummer 135.
- Kennisgeving van het Arbitragehof betreffende de prejudiciële

vraag gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Verviers bij vonnis van 22 maart 1989 inzake van het Openbaar Ministerie tegen Counasse en anderen.
— Rolnummer 136.

Deze kennisgevingen liggen ter inzage bij het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN

(R.v.O. art. 69)

Indiening

De Voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren V. Anciaux, G. Annemans, P. Breyne, J. Cuyvers, A. De Beul, A. Denys, M. Desutter, F. Dewinter, M. Didden, J. Geyssels, G. Janzegers, A. Laridon, mevrouw A. Leysen, de heren M. Olivier, L. Peeters, W. Peeters, A. Schellens, M. Schoeters, J. Sleenckx, J. Timmermans, mevrouw M. Tyberghien-vandenbussche, de heren H. Van Dierden, J. Van Eetvelt, D. Vervaet, mevrouw M. Vogels, de heer F. Willockx.

ACTUELE VRAGEN

(R.v.O. art. 71)

Actuele vraag van de heer D. Vervaet tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over infrastructurele ingrepen om het verkeer zo veilig mogelijk te laten verlopen en zulks naar aanleiding van het groot aantal jonge verkeersslachtoffers

De Voorzitter : De heer Vervaet heeft het woord.

De heer D. Vervaet (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de

Vervae

Minister, collega's, er is de jongste tijd heel wat te doen over de verkeersslachtoffers en zeker over de jonge verkeersslachtoffers. Een krant heeft er zelfs twee dagen na elkaar de aandacht op gevestigd. De oorzaken van verkeersongelukken zijn zeer verschillend en ik doe hier een beroep op de Minister van Openbare Werken en Verkeer om een initiatief te nemen om coördinatie tussen de verschillende verantwoordelijken tot stand te brengen. Minister Sauwens, het aanleggen van de wegen behoort tot uw bevoegdheid. Het organiseren van het verkeer behoort tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Verkeerswezen en het toezicht op de wegen wordt uitgeoefend door politie en rijkswacht. Natuurlijk zou ik ook nog kunnen spreken over de jongeren zelf, over het onderwijs en over de ouders, met anderen woorden er zijn verschillende instanties die moeten samenwerken voor veiliger wegen. Ik vraag de Minister dan ook coördinatie te realiseren opdat zo vlug mogelijk positieve resultaten worden geboekt, het aantal slachtoffers op de weg drastisch daalt en de weekends voor onze jongeren niet zo zwart meer zijn.

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik verwijls collega Vervae naar het Vlaams Regeerakkoord. Daarin hebben wij uitdrukkelijk gezegd dat een van de prioriteiten van het nieuwe mobiliteitsbeleid de verkeersveiligheid en de verkeersleefbaarheid is. Daarvoor is in het uitvoeringsprogramma van onder meer het Departement van Openbare Werken voor 1989 een belangrijke accentverschuiving. Er is meer dan een verdubbeling van de kredieten voor herinrichting van kruispunten, fietspaden en pilootprojecten voor de doortochtproblematiek.

Mijnheer Vervae, uw vraag naar coördinatie is essentieel. Heel wat instanties dragen zorg voor het aspect verkeersveiligheid. Een aantal gemeentebesturen hebben voor deze problematiek zeer belangrijke in-

spanningen gedaan. Vertrekkend vanuit structuurplannen, verkeerssituatieplannen en fietspadenplannen hebben zij uitvoeringsplannen opge maakt.

Het is de bedoeling van de Vlaamse Executieve dit soort ordening in heel Vlaanderen te bereiken via een mobiliteitsplan, een algemeen verkeers- en vervoersplan. Dat plan zal worden opgemaakt door alle betrokken instanties en zeer snel een korte- en lange termijnplanning opmaken over de totale problematiek van de verkeersonveiligheid en de verkeersdoorstroming.

De eerste vergadering van de stuurgroep voor deze mobiliteitsplanning gaat binnenkort door, vooral naar aanleiding van de sterke stijging van het aantal verkeersslachtoffers, waarop u zelf, en ook de krantenkoppen, terecht, allusie hebben gemaakt. Die stijging is inderdaad enorm.

Ook de verkeersdrukte blijft toenemen. U kent de cijfers van november 1988. Op de autosnelwegen werd een toename van bijna dertig procent op drie jaar tijd vastgesteld en op de gewone rijkswegen van bijna vijftien procent. U weet dat wij permanent tellingen doen. Uit de meeste recente gegevens blijkt dat deze toename aanhoudt. Ook de autoverkoop stijgt, bijna angstaanjagend.

Over twee weken, op 31 mei, heb ik een vergadering samengeroepen samengesteld uit vertegenwoordigers van instanties in verband met verkeersveiligheid enerzijds en in verband met verkeersdoorstroming, de anti file-problematiek, anderzijds. Deze stuurgroep zal samengesteld zijn uit een aantal afgevaardigden van de centrale administratie van openbare werken en verkeer, de Vlaamse administratie. Ook de collega's van leefmilieu en ruimtelijke ordening zijn uitgenodigd, evenals een aantal instanties zoals de Beneluxraad — die ter zake een aantal voorstellen heeft gedaan —, een aantal personen uit universitaire middelen en afgevaardigden van de Europese Commissie, die belangrijk coördinerend werk zullen verrichten. Wij zullen het infrastructuurbeleid binnen de Executieve baseren op bredere in-

zichten omtrent het mobiliteitsgeven. In een eerste fase zal deze stuurgroep opdracht moeten geven tot het nemen van maatregelen die op korte termijn moeten worden gerealiseerd om de problematiek die in toenemende mate op ons afkomt in te dijken.

Op langere termijn zal het verkeers- en vervoersplan Vlaanderen moeten worden opgesteld. Een eerste rapport daarover moet klaar zijn vóór het einde van dit jaar.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de verklaringen van de Minister omtrent de oprichting van een Vlaams Huis in Catalonië en de steun van de Vlaamse Gemeenschap bij de Europese Gemeenschap met betrekking tot de problemen in Catalonië

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer M. Didden tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer over de verklaringen van de Minister omtrent de oprichting van een Vlaams Huis in Catalonië en de steun van de Vlaamse Gemeenschap bij de Europese Gemeenschap met betrekking tot de problemen in Catalonië.

De heer Didden heeft het woord.

De heer M. Didden (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, deze week hebben wij via de media vernomen dat de Vlaamse Minister van Openbare Werken en Verkeer niet alleen zijn weekend heeft doorgebracht in Salomo, maar dat hij daar ook heeft beloofd een Vlaams Huis op te richten.

Er werd daar bovendien ook beloofd dat de Vlaamse Regering bij de Europese Gemeenschap te Brussel zou bemiddelen ten voordele van Catalonië.

Ik ben enigszins verwonderd over al

Didden

deze gebeurtenissen, uitspraken en standpunten en zou daarover graag wat meer vernemen.

Ten eerste, zijn de bevoegdheden binnen de Vlaamse Regering gewijzigd en is de Minister van Openbare Werken sedert enige tijd ook bevoegd voor externe betrekkingen ?

Ten tweede, bestaat er een dossier met betrekking tot de oprichting van een Vlaams Huis, om het even waar, in de Vlaamse Regering ? Wat is de inhoud van dat dossier en wat mogen wij ervan verwachten ?

Ten derde, op welke manier zal een lid van de Vlaamse Regering namens deze Regering bemiddelen bij de Europese Gemeenschap voor een ander deelgebied in een land van de Europese Gemeenschap ?

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik ben inderdaad in Salomo geweest. Ik was daar uitgenodigd door de Generalitat, de Catalaanse Regering. De Catalaanse Regering had mij in mijn functie van Minister van Openbare Werken en Verkeer uitgenodigd bij de opening van een Avenida de Flandes, een bepaalde weg die naar Vlaanderen wordt genoemd. U weet dat de Catalanen erg gesteld zijn op hun regionale autonomie. Zij hebben grote belangstelling voor het federale gebeuren in België.

De problematiek van de toenemende verkeersdrukte heb ik besproken te Barcelona en wijde omgeving.

Het federale gebeuren in Catalonië zelf heb ik besproken met de Eerste Minister, President Pujol en Vice-Premier Gomez, alsook met de Gouverneur van Tarragona die onze bijzondere gastheer was. Naar aanleiding van deze gesprekken is de aanwezigheid van de Catalaanse vaste afvaardiging bij de Europese Commissie te Brussel ter sprake gekomen. In uitvoering van het Regeerakkoord heb ik gezegd dat ik in de loop van de maand juni voor het Ministerieel Comité van Externe Betrekkingen

een voorstel zal doen om in Barcelona zelf een „Vlaams Huis” op te richten,

U weet dat de Vlaamse Executieve in haar Regeerakkoord, dat de Vlaamse Raad heeft goedgekeurd, uitdrukkelijk het belang van de regionale politiek heeft beklemtoond en ook heeft verwezen naar een aantal initiatieven onder meer het oprichten van een aantal buitenlandse delegaties. Barcelona lijkt mij daarvoor uitermate geschikt. Het is immers zo dat de economische opbloei van Spanje in belangrijke mate vanuit Catalonië — 25 procent van het BNP — wordt gerealiseerd. Toeristisch gezien is ook het noordelijk deel van Spanje erg in trek bij de Belgen en meer specifiek bij de Vlamingen. Meer dan 300.000 Vlamingen gaan er jaarlijks op vakantie en er zijn meer dan 20.000 eigenaars van vakantiewoningen in de buurt van Barcelona.

Inzake de bevoegdheid kan ik zeggen dat de Vlaamse Executieve geen Minister van Buitenlandse Betrekkingen heeft, dat wij, in onderlinge afspraak, een Ministerieel Comité van Externe Betrekkingen hebben opgericht waarvan ikzelf, Voorzitter Geens, Vice-Voorzitter De Batselier en de collega's Coens en Dewael lid zijn.

Ik heb mij aan al de richtlijnen gehouden. Ik heb Voorzitter Geens op voorhand op de hoogte gebracht van de reis die ik naar het buitenland zou maken. Het betreft een informeel bezoek op uitnodiging van de Catalaanse Regering. Ik zal het Ministerieel Comité van Externe Betrekkingen evenals de Executieve op de hoogte brengen van mijn bevindingen en van de voorstellen die ik zal doen als gevolg van dit bezoek.

De Voorzitter : De heer Didden heeft het woord.

De heer M. Didden : Mijnheer de Voorzitter, ik verneem van de Minister niet op welke manier hij voor de Catalanen gaat pleiten bij de Europese Gemeenschap. Hij antwoordt niet op mijn vraag.

Ik verneem evenmin of de Minister gemachtigd was om namens de

Vlaamse Regering in Barcelona te verklaren dat een Vlaams Huis of bepaalde meer duurzame contacten tussen Vlaanderen en Catalonië tot stand zouden komen. Ik vraag mij dan ook af of de Minister er zich van bewust is welke schade hij aan de Vlaamse Regering en het imago ervan aanbrengt door op deze manier allerlei verklaringen in het buitenland af te leggen. Het is trouwens niet de eerste keer dat zulks via zijn persoon gebeurt. Ik wil hem erop wijzen dat hij naar mijn smaak de Vlaamse Regering daarmee op een duidelijke manier desavoueert. **(Twistgesprekken tussen de heren Luyten en Didden)**

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer Didden, het lijkt mij essentieel dat de Ministers van de Vlaamse Gemeenschap — alle collega's binnen de Executieve weten dat trouwens — op hun terrein ter zake initiatieven nemen omdat de Franstalige Gemeenschap en het Franstalig Gewest een veel grotere en actievere rol spelen dan wij tot op heden hebben gedaan. In het Ministerieel Comité van de Externe Betrekkingen is afgesproken dat wij ter zake een meer actieve rol gaan spelen. Wij zullen dat in de toekomst nog meer doen. **(Applaus bij de leden van de VU)**

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer E. Van Rompuy tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het verbod vanwege de BRT om religieuze programma's door derden op radio en TV uit te zenden tijdens de periode voorafgaand aan de Europese verkiezingen.

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer E. Van Rompuy tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het verbod vanwege de BRT om religieuze programma's door derden

Voorzitter

op radio en TV uit te zenden tijdens de periode voorafgaand aan de Europese verkiezingen.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, tijdens de Europese verkiezingen of tijdens elke verkiezingsperiode geldt een verbod van Uitzending door Derden voor politieke partijen. Dat is ook van toepassing voor religieuze programma's. Vlaanderen heeft een publieke omroep die de meest a-religieuze is van heel West-Europa. Er bestaat geen religieus programma buiten de Uitzending door Derden. Dat bestaat nergens anders in Europa. Wij kijken jaloers naar Frankrijk, zelfs naar de RTB, naar Nederland en de BBC voor religieuze programma's. De BRT heeft er geen meer. Tijdens de periode van verkiezingen worden die op dezelfde voet gesteld als de politieke partijen die evenwel wel hun uitzendingen hebben, want naar het einde van een periode toe, zijn er de uitzendingen van de politieke partijen. Ik vind het een totale aberratie dat de levensbeschouwelijke programma's op dezelfde voet worden gesteld als de politieke programma's, temeer daar op de televisie — wij zijn de meest a-religieuze omroep van West-Europa — de katholieken het gevoel krijgen een marginale groep in Vlaanderen te worden.

Mijnheer de Minister, hoe rijmt men het dat tijdens een verkiezingsperiode er geen levensbeschouwelijke programma's, onder meer religieuze programma's, worden uitgezonden ? **(Hevige twistgesprekken tussen de heren Luyten en Van Rompuy)**

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, nu volgt een regeringsmededeling. **(Gelach)**

In antwoord op de vraag van de heer Van Rompuy kan ik enkel verwijzen naar het decreet van 1979 met betrekking tot de BRT. De appreciatie of de BRT de meest a-religieuze omroep van West-Europa is, laat ik in

het midden. Ik stel alleen vast dat de BRT het decreet dat op haar van toepassing is, moet respecteren. In het decreet van 1979 wordt voor de uitzendingen door derden bepaald dat deze verboden zijn gedurende een periode van vier weken die aan de verkiezingen vooraf gaan. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen politieke en religieuze derden. Decreet is de BRT niet in de mogelijkheid, zelfs als zij het zou willen, om op de suggestie van de heer Van Rompuy in te gaan. Het decreet zal, niet alleen op dit punt maar op anderen punten, moeten aangepast worden. De vraag die zich stelt, is wanneer wij in de Commissie voor de Media de nodige decretale initiatieven kunnen nemen, want mijnheer Van Rompuy, het is precies uw partij die gepleit heeft voor een rustpauze met betrekking tot de BRT. **(Hevige onderlinge twistgesprekken tussen de heren Luyten, Denys en Van Rompuy)**

De Voorzitter : Mijne heren, het ware misschien wenselijk geweest dat ook de heren Luyten en Denys daaromtrent een vraag hadden gesteld.

Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het optreden van CVP-politici in katholieke scholen

De Voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over het optreden van CVP-politici in katholieke scholen.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, met enige terughoudendheid, na het verbaal geweld van daarjuist, en niet met de bedoeling spoken, heksen of duistere symbolen uit het verleden op te roe-

pen, wens ik toch de volgende vraag te stellen aan de Minister van Onderwijs.

Tijdens deze periode vóór de Europese verkiezingen worden in een aantal vrije scholen debatten of voorlichtingsprogramma's — zo noemt men dat althans — gehouden, met als gastsprekers of informatieverstrekkers CVP-mandatarissen of -kandidaten.

Ik heb geen enkel probleem met het feit dat politici vanuit hun maatschappelijke opdracht contacten zouden hebben met het onderwijs, of het nu gaat over vrij onderwijs of Gemeenschapsonderwijs of wat dan ook. Persoonlijk denk ik trouwens dat het goed zou zijn mocht dit méér kunnen gebeuren, althans wanneer dit niet gebeurt onder eenzijdige, eenduidige voorwaarden die alleen maar propagandistisch kunnen zijn. Dit gebeurt dus wel.

Ik kan de feiten geven maar u kent mij voldoende dat ik geen misbaar wens te maken rond een school of de inrichtende macht ervan. Daarover gaat het niet ; het gaat over het principe.

Is het deontologisch aanvaardbaar of niet ? **(Een lid van de CVP onderbreekt)** Is het niet tot eer van uw partij mocht van enige grotere verdraagzaamheid sprake zijn ?

Ik herhaal mijn vraag. Strookt dit met de deontologie en met het schoolpact ? Indien niet, welke richtlijnen zal de Minister binnen de kortst mogelijke tijd geven, zowel voor het Gemeenschapsonderwijs als voor het onderwijs op vrij initiatief ?

De Voorzitter : Minister Coens heeft het woord.

Minister D. Coens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ten eerste, de maatschappelijke vorming is een integrerend deel van de totale vorming en is uitermate belangrijk. De pedagogische vrijheid bestaat om ze concreet in te vullen. Ook inzake de Europese eenmaking is dit een zeer belangrijk proces. Het is nuttig dat onze leerlingen zo goed mogelijk worden geïnformeerd. De inrichtende machten en de scholen zelf heb-

Coens

ben een ruime mate van pedagogische vrijheid. Wij dragen daartoe bij door objectieve informatie te geven. Ik denk aan de fantastische en de beste brochure die ik ken over de Europese eenmaking die is tot stand gekomen via de Koning Boudewijnstichting. Ze werd verspreid in de scholen. Deskundigen geven totale en objectieve informatie. Ook worden andere initiatieven in tal van scholen genomen.

Ten tweede, dat kan geen dekmantel zijn om aan partijpolitieke propaganda te doen. Ik ben zeer duidelijk en formeel : partijpolitieke propaganda in de scholen kan niet.

Indien daarover concrete klachten zijn, moet men mij dat melden. Dan zal ik de nodige maatregelen nemen.

Het afwegen van de maatschappelijke vorming en de pedagogische vrijheid enerzijds en het erbij betrekken van deskundigen anderzijds — wat niet slecht is en zelfs kan worden aangemoedigd — blijven uiteraard delicaat. Het kan nuttig zijn, zowel voor de scholen als voor de verantwoordelijken uit het maatschappelijke leven dat er meer contact en wederzijdse openheid is. Ik herhaal het echter : partijpolitieke propaganda kan in geen enkele vorm.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer G. Cardoen tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de ministeriële richtnota betreffende de gewestplannen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Cardoen tot de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de ministeriële richtnota betreffende de gewestplannen.

De heer Cardoen heeft het woord.

De heer G. Cardoen (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, op 20 december 1988 hebt u, in navolging van uw achtbare voorganger, alle colleges van Burgemeester en Schepenen uit het Vlaamse land aangeschreven met de bedoeling van deze besturen een overzicht te krijgen van de huidige stand van realisatie van de verschillende gewestplannen, alsmede een inzicht te verwerven van de problemen die rijzen naar aanleiding van bestemmingen en de toepassing ervan.

In de brief worden tegen uiterlijk 1 juni 1989 een aantal gegevens opgevraagd. Naast de elementen die mogelijk onder deze gegevens vallen, worstelen de gemeentebesturen dikwijls met problemen die afhankelijk zijn van een interpretatie uitgaande van de Provinciale diensten van Stedebouw.

Mogen ook deze concrete feiten als storend element in de wetgeving door de schepencolleges naar voren worden geschoven ? Zowel bij de bestuurders als bij de burgers komen zij dikwijls als onbegrijpelijk en onaanvaardbaar over.

Ligt het in de bedoeling van de Minister om op basis van deze gemeentelijke richtnota, aanpassingen aan de gewestplannen door te voeren ?

Mogen tegelijk door de gemeentebesturen, die ook op het vlak van het Ruimtelijk beleid meer autonomie zouden moeten verwerven, geen voorstellen of suggesties geformuleerd worden wat de procedures betreft die vaak zeer tijdrovend zijn ?

Krijgen we binnen de Vlaamse Raad een overzicht van deze inventarisatie en probleemstelling zoals gesteld door de gemeentebesturen ?

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, collega's, in antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen, dat alle problemen die rijzen bij het voeren van het gemeentelijke ruimtelijke beleid aan bod kunnen komen in de aan de gemeenten gevraagde richtnota, met

daarbij de klemtoon op de problemen die te maken hebben met de uitvoering van dit gemeentelijk beleid met betrekking tot het gewestplan.

De bedoeling van de rondvraag bij de gemeenten was niet direct of automatisch wijzigingen aan te brengen aan de gewestplannen, maar wel een overzicht en/of inzicht te krijgen in het ruimtelijke beleid zoals dit door de gemeentebesturen wordt gevoerd, de graad van uitvoering van de gewestplannen en de problemen die rijzen bij het uitvoeren van dit beleid met betrekking tot de voorzieningen in het gewestplan. Dit zou mij moeten toelaten om de passende conclusies te trekken en de nodige maatregelen te nemen om deze problemen in de mate van het mogelijke op te lossen. Eén van de mogelijke oplossingen kan zijn — en dit waar nodig en verantwoord — een gedeeltelijke wijziging van het betrokken gewestplan.

Anderzijds kan ik u bevestigen dat het mijn bedoeling is, via een wijziging van de huidige wetgeving inzake ruimtelijke ordening, tegemoet te komen aan een aantal verzuchtingen inzake vereenvoudiging van procedures, grotere openbaarheid en bevordering van de inspraakmogelijkheden, decentralisatie van de beslissingsbevoegdheid, enzomeer. Suggesties ter zake zijn altijd welkom en zullen op hun waarde worden geëvalueerd.

Wat tenslotte uw laatste verzoek betreft, kan ik u mededelen dat samen met mijn administratie wordt onderzocht hoe de informatie, bekomen via de hogervermelde rondvraag, verwerkt en op een overzichtelijke manier kan worden voorgesteld.

Het is evident dat de Vlaamse parlementsleden — en in het bijzonder de leden van de Commissie van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting — maximaal op de hoogte zullen worden gehouden van de gevolgtrekkingen welke uit deze enquête zullen voortvloeien. Zoals eergisteren in de Commissie door een lid werd betoogd, zal de verwerking van de binnengekomen gegevens, zowel wat het

Waltiel

materiaal als het personeel betreft, heel wat supplementair en moeilijk werk medebrengen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer W. Van Durme tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de erkenning van de bezigheidshomes van de ontbonden VZW's van Sparrenhove

Vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de overname van de vroegere bezigheidshomes Sparrenhove te Gavere, Mariakerke, Sint-Martens-Latem en Melle

De Voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde mondelinge vragen van de heer Van Durme tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de erkenning van de bezigheidshomes van de ontbonden VZW's van Sparrenhove en van de heer Van Grembergen tot Minister Lenssens over de overname van de vroegere bezigheidshomes Sparrenhove te Gavere, Mariakerke, Sint-Martens-Latem en Melle.

De heer Van Durme heeft het woord.

De heer W. Van Durme (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, al is deze vraag enigszins voorbijgestreefd, toch lijkt het mij nuttig de oorspronkelijke vraag voor te lezen om hierop een antwoord van de Minister te krijgen.

De vroegere bezigheidshomes van de ontbonden VZW's van Sparrenhove ontwikkelden zich in de loop van de jaren tot onafhankelijke instellingen met een eigen werking en karakter. Ze zijn gelegen te Gavere, Melle, Mariakerke en te Sint-Martens-Latem. Vanuit deze homes ontstonden vier VZW's, die voor het eigen home

de bestaande kleinschaligheid en het huidige pluralistisch karakter bepleiten.

De onzekerheid waarin de betrokken homes zich bevinden betreffende de al of niet erkenning van elk home afzonderlijk is niet bevorderlijk voor de werking. Om het met de woorden van de mensen van het bezigheidshuis te Gavere te zeggen : „De bewoners van de verschillende bezigheidshomes van de vroegere VZW, Sparrenhove hebben nood aan veiligheid, behoefte aan een toekomst, een toekomst waar ze zelf jaren aan gewerkt hebben”.

Kan de Minister mij mededelen hoe het staat met de erkenning van de bezigheidshomes en of de onderscheiden VZW's van de homes in aanmerking komen om het beheer van de instellingen waar te nemen ?

De Voorzitter : Aangezien de heer Van Grembergen hier op het ogenblik niet is, geef ik het woord onmiddellijk aan Minister Lenssens.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in totaal hebben niet minder dan twaalf VZW's zich als kandidaat-overnemer aangeboden om één of meerdere afdelingen van de VZW Sparrenhove Medisch Pedagogisch Instituut Bezigheidshome Sparrenhove — beide in vereffening, over te nemen.

Op basis van een grondig onderzoek en advies van mijn administratie en rekening houdend met het advies van de vereffenaars heb ik op 11 mei 1989 beslist de principiële goedkeuring tot overname van de verschillende afdelingen van de voornoemde VZW's in vereffening als volgt toe te wijzen :

1. aan de VZW „Wagenscot” :

1. het internaat te Nazareth-Eke : (61 bedden)

2. het internaat te Melsen (Merelbeke) : (20 bedden)

3. het semi-internaat te Nazareth-Eke : (55 bedden)

II. aan de VZW „Home De Vierklaver” :

1. het bezigheidshome te Mariakerke : (15 bedden)

2. het bezigheidshome te Gavere : (16 bedden)

3. het bezigheidshome te Melle : (23 bedden)

4. het bezigheidshome te Sint-Martens-Latem : (20 bedden)

5. het dagverblijf te Sint-Martens-Latem : (10 plaatsen)

Aan beide VZW's heb ik gevraagd een protocol van modaliteiten van overname overeen te komen met de vereffenaars en mij dit voor te leggen voor de definitieve goedkeuring tot overdracht van de erkenning.

De spoedige afhandeling kan nu worden betracht en verwacht door de bedoelde VZW's en de vereffenaars.

De Voorzitter : Mijnheer van Grembergen, u was er niet toen uw vraag aan de orde was, wil u over deze vraag nog het woord nemen ? (*Instemming van de heer Van Grembergen*)

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de Voorzitter, ik verontschuldig mij voor mijn afwezigheid maar ik werd aan de telefoon geroepen. Natuurlijk is dat geen aanvaardbare uitleg.

Ik wens wel te zeggen dat de vraag enigszins voorbijgestreefd was door de gebeurtenissen van de jongste dagen.

Ik ben de Minister dankbaar voor het antwoord maar op politiek vlak stelt het mij niet tevreden. Wij zullen bij de bespreking van de begroting van de Departement van de Minister op deze zaak terug komen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin, over de

doorlichting van de instelling Kind en Gezin

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Denys tot Minister Lenssens over de doorlichting van de instelling Kind en Gezin.

De heer Denys heeft het woord.

Minister A. Denys (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, de beslissing met betrekking tot de doorlichting van de instelling Kind en Gezin door het adviesbureau Arthur Andersen & Co werd door de Vlaamse Regering genomen naar aanleiding van de begrotingsbesprekingen voor het jaar 1987.

Het eindverslag van de audit werd in maart 1988 aan de instelling Kind en Gezin overgemaakt.

In verschillende vergaderingen van de Raad van Bestuur werden besprekingen aan bepaalde audit-aanbevelingen gewijd en werden concrete beslissingen genomen.

De resultaten van de audit komen samengevat hierop neer.

1. De audit beveelt aan de organisatie-structuur van de sociaal-geneeskundige dienst aan te passen.

2. De audit bevestigt dat de door Kind en Gezin berekende en voorgestelde budgetten reëel zijn en exact opgesteld werden.

3. De audit stelt met betrekking tot de begroting en financiering van de instelling eerst en vooral dat de personeelskosten van de instelling niet of moeilijk samendrukbaar zijn.

Qua personeelsbeleid worden vooral een aantal voorstellen geformuleerd die een efficiënter en optimaler werking kunnen tot gevolg hebben.

Wat de subsidiëeringskosten betreft die Kind en Gezin draagt, stelt de audit dat die zonder reglementaire wijzigingen inzake de opdrachten van Kind en Gezin niet samendrukbaar zijn. De audit doet ook voorstellen om het toezicht op de gesubsidieerde voorzieningen te verbeteren.

4. Tenslotte beveelt de audit aan een

informatieplan op te stellen met het oog op de informatisering van de werking van de instelling.

In afwachting van dergelijke informatieplan stelt de audit een aantal informatica-wijzigingen voor die op korte termijn het huidige informaticagebeuren binnen Kind en Gezin kunnen stroomlijnen.

Daarmede heb ik de belangrijkste aanbevelingen van de audit geresumeerd. Uiteraard zijn er heel wat meer aanbevelingen waarvan sommige kostenbesparend zijn, zoals bepaalde huurlasten. Andere echter zullen bijkomende uitgaven teweegbrengen, zoals het werven van bijkomende inspecteurs-boekhouding.

Intussen kan ik u meedelen dat Kind en Gezin in één jaar tijd aan quasi alle aanbevelingen van de audit geheel of gedeeltelijk gevolg heeft gegeven.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer J. De Roo c.s. houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds – 57 (BZ 1988) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer De Roo c.s. houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Félicien Bosmans, verslaggever, heeft het woord.

De heer F. Bosmans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op 18 oktober 1987 heeft collega Johan De Roo een voorstel van decreet ingediend tot Oprichting van een Vlaams Sportfonds.

Met dit voorstel heeft de indiener voornamelijk tot doel de voor het sportbeleid in Vlaanderen beschikbare middelen aan te wenden voor een doorzichtig en coherent sportbeleid.

De soepelheid van het beheer van de beschikbare middelen van het Vlaams Sportfonds moet worden gewaarborgd en dient te worden toevertrouwd aan de Vlaamse Executieve, terwijl de controle erop bij de Vlaamse Raad moet berusten.

Momenteel worden de middelen van het Nationaal Sportfonds, opgericht bij de wet van 26 juni 1963, in de praktijk autonoom beheerd door de Gemeenschapsministers die het sportbeleid onder hun bevoegdheid hebben.

In bijkomende orde, en als onvermijdelijk gevolg van de beoogde doelstelling, wil de indiener bekomen dat de nodige kredieten voor de bezoldiging van het personeel integraal op de gewone begroting zouden worden ingeschreven.

Deze doelstelling impliceert meteen een duurzame oplossing voor de aanslepende personeelsproblemen. Een aangepast administratief en *geldelijk statuut dringt zich immers zonder verder uitstel op.

Deze objectieven vereisen enerzijds overleg met de Nationale Regering voor de regeling van de middelen van het Nationaal Sportfonds, en anderzijds het treffen van de nodige maatregelen tot regularisatie van het personeel.

De algemene bespreking verliep zeer sereen in een opbouwende geest. Het bleek trouwens onmiddellijk dat alle leden de basisoptie genegen waren.

Inspelend op de gedachte van de Gemeenschapsminister brak de indiener ook een lans voor de opsplitsing van de Hoge Raad voor de Sport en de Lichamelijke Opvoeding.

Tot staving van zijn voorstel beklemtoonde hij dat onverwijld een regeling diende te worden getroffen voor de correcte aanwending van de middelen van het Sportfonds zoniet dreigen er in de huidige trend voor de sportbonden en -verenigingen uiteindelijk onvoldoende middelen over te blijven om hun werking in stand te houden.

Hij wees er nog op dat op 23 maart 1988 de Vlaamse Executieve een do-

F. Bosmans

cument goedgekeurde over „De verdere uitvoering van de Staatshervorming van 1980” waarvan de principes perfect verzoenbaar zijn met de doelstelling van zijn voorstel.

Verschillende vragen werden gesteld over de evolutie van de contacten met de Vlaamse Regering, de juiste toelichting over de eigen beschikbare middelen en de aanwending ervan, de vaststelling van het percentage van de middelen dat aan de werking van de sportbonden dient voorbehouden te worden, de datum van het inwerking treden van het voorstel, de bestending van de BLOSO-activiteiten, het bepalen van het netto-beschikbaar bedrag van de middelen van het Sportfonds en andere. Er werd beslist hieromtrent stelling te nemen na BLOSO gehoord te hebben.

De hoorzitting met de BLOSO-afgevaardigden nam twee vergaderingen in beslag. Vooraf had een artikelsgewijze bespreking plaats. Teneinde een soepele overgang mogelijk te maken wordt de datum van het inwerking treden van het decreet aan de Vlaamse Executieve overgelaten.

In een zeer opbouwende geest werd dit voorstel besproken tijdens vijf vergaderingen, aanvankelijk door de Commissie voor Sport en Toerisme en later door de Commissie voor Cultuur die het bevoegdheidssterrein toegewezen kreeg. Als reactie op de inleiding van de indiener bevestigde de Gemeenschapsminister van Cultuur dat de controle op de middelen van het Nationaal Sportfonds weliswaar ontsnapt aan de Vlaamse Raad, doch dat precies daarom de begroting van de Nederlandstalige sector van dit Fonds aan de Vlaamse Raad ter kennis wordt gebracht.

Het gedeelte van de middelen dat aan de werking van sportverenigingen en -groeperingen initiaal werd toegewezen, verminderde naarmate de Vlaamse Executieve met toenemende budgettaire problemen te kampen had.

Het ongewijzigd aanvaarden van het voorstel kan de werking van BLOSO in het gedrang brengen. Een her-

schikking van de budgettaire middelen dringt zich derhalve op.

Hij bevestigde dat overleg met de nationale Regering noodzakelijk is voor de toekenning van de middelen uit het Nationaal Sportfonds en achtte het nuttig ook BLOSO en de Hoge Raad voor de Sport en de Lichamelijke Opvoeding te horen om volledig geïnformeerd te zijn.

Naar zijn oordeel kan bovendien het advies van de Raad van State nuttig zijn om de juiste afbakening te kennen van de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap over het beheer en de werking van het Vlaams Sportfonds, plaats waarbij sommige principiële bedenkingen werden geformuleerd, onder andere over de stijving van het Sportfonds, de betaling van de personeelswedden, de bepaling van het percentage van de aan sportbonden toe te kennen toelagen.

Vervolgens werd een evaluatie gemaakt van de eventuele gevolgen van het voorstel van decreet op de BLOSO-werking. In volgorde werd bijzondere aandacht gevraagd voor :

- de Sportpromotie ;
- de Public-Relations ;
- het Beheer en de Exploitatie van Sportcentra ;
- de juridische aspecten van het voorstel.

Wat de sportpromotie betreft, werd een onderscheid gemaakt tussen eigen organisaties van BLOSO, de Sport + acties, de Landelijke Commissie Kadervorming en de school-sport.

Vermindering van middelen zou onvermijdelijkerwijze een vermindering van activiteiten en deelnemers tot gevolg hebben. De deskundig opgebouwde promotie-campagnes zijn onontbeerlijk om de bevolking permanent de sensibiliseren.

De Landelijke Commissie voor Kadervorming vervult een voornaam rol in de kwalitatieve verbetering van de sportbegeleiding en in de coördinatie die de eenheid in het beleid van het opleidingswezen waarborgt.

De schoolsport-actie stimuleert de sportbeoefening in de scholen, ver-

uitwendigd door de actie sportactieve school, de landelijke schoolsportdag en de deelneming aan internationale sportmanifestaties.

De dienst „Public-Relations” informeert de bevolking over wezen, doel en werking van BLOSO, en heeft dus voornamelijk een sensibiliserende functie. De doeltreffendheid van dit opzet is wetenschappelijk vastgesteld.

De dienst Beheer en Exploitatie dient terdege rekening te houden met de beschikbare middelen voor het ruimer of meer beperkt openstellen van de sportcentra. Een belangrijke vermindering van middelen zou immers een rechtstreekse weerslag hebben op het aantal, de kwaliteit en de veiligheid van de ingerichte activiteiten.

Ten slotte werd een vrij belangrijke bijdrage geleverd door BLOSO over de juridische aspecten van het voorstel ; deze bijdrage werd integraal in het verslag overgenomen.

Hierbij aansluitend werd de algemene bespreking voortgezet. Om elk misverstand te voorkomen, werd andermaal duidelijk beklemtoond dat het voorstel geenszins tot oogmerk heeft de bestaande BLOSO-initiatieven in het gedrang te brengen, doch wel een doelmatige controle te organiseren op ontvangsten en uitgaven van het Sportfonds.

Vervolgens werd de juiste bepaling gegeven van Sportverenigingen en -groepering, hun aantal en subsidiëring.

Bij de analyse van het BLOSO-personeelsbestand werd vastgesteld dat 192 personeelsleden, hetzij ruim 1/3 van de totale bezetting, zijnde 557 eenheden, door het Sportfonds betaald worden. Het betreft hoofdzakelijk hulp- en onderhoudspersoneel voor in totaal 141 miljoen frank.

Er werd nogmaals op aangedrongen dat de personeelsuitgaven zouden voorkomen op de gewone begroting, met uitzondering van de vergoeding van de monitoren en het occasioneel personeel van de sportcentra.

Door de Gemeenschapsminister

F. Bosmans

werd opgemerkt dat de nodige kredietaanpassing op sectie 20 niet volstaat om alle administratieve problemen op te lossen en om de betrokken 192 personeelsleden in dienst te houden.

De nodige maatregelen tot regularisatie van deze personeelsleden moeten parallel getroffen worden, rekening houdend met de specifieke situatie waarin deze personeelsleden verkeren. Op de vragen van verschillende leden over de toepassingsgraad van het decreet van 7 december 1976 betreffende de sportfunctionarissen, werd medegedeeld dat de betrokken 98 gemeenten in 1987 voor 69,46 procent van hun erkenningspercentage gesubsidieerd kregen, zijnde een totaal bedrag van 127 miljoen frank. De post „verzekeringen” werd in 1988 opgetrokken tot 36 procent tegenover 18 procent het jaar voordien.

Er werden ook vele vragen gesteld bij de organisatie van sportkampen, waarop de nodige informatie werd verstrekt. Tot besluit van de algemene bespreking beklemtoonde de indiener andermaal dat zijn voorstel er geenszins toe strekt aan BLOSO minder middelen toe te kennen. Het Vlaams Sportfonds kan zijn, inziens slechts starten bij zover minstens dezelfde middelen en een soepele werking gewaarborgd worden. Vervolgens ging de Commissie over tot de artikelsgewijze bespreking. De artikelen 1 en 2 van het voorstel van decreet werden zonder opmerkingen aangenomen.

Bij de bespreking van artikel 3 vestigde de Gemeenschapsminister er uitdrukkelijk de aandacht op dat de Vlaamse Executieve weliswaar akkoord ging met de oprichting van een Vlaams Sportfonds, doch de gevolgen ervan in een werkgroep liet onderzoeken. Het is duidelijk dat de integratie van de middelen van het Sportfonds in de gewone begroting van de Vlaamse Gemeenschap bepaalde verschuivingen tot gevolg zal hebben.

Het bepalen van het percentage van de betoelaging aan de sportbonden blijkt daarbij het moeilijkste knelpunt.

Erop wijzend dat het principe van de oprichting van een Vlaams Sportfonds in de Regeringsverklaring van de Vlaamse Executieve is opgenomen, drong een lid aan op de verdere afhandeling van het onderhavig voorstel.

Op verzoek van een ander lid herhaalde de Gemeenschapsminister dat het voornaamste probleem gelegen is in het bepalen van het percentage van de middelen van het Sportfonds dat moet worden besteed aan de betoelaging van de privé-initiatieven, zijnde de sportbonden en -verenigingen. In de wet van 26 juni 1963 was zestig procent ingeschreven, maar dit percentage werd inmiddels herleid tot veertig procent.

De indiener herinnerde eraan dat 141 miljoen wordt besteed aan personeelsuitgaven. Hij deelde de mening van andere leden, die van oordeel waren dat voor dit budgettaire probleem een oplossing moet worden gevonden vooraleer de Vlaamse Executieve zelf de datum van inwerkingtreding bepaalt.

Sommige leden achtten het nodig het voorstel op bepaalde punten te amenderen, terwijl nog een ander lid zich moeilijk kon verzoenen met de aangewende methode, die uiteindelijk de Vlaamse Executieve tot bepaalde begrotingstechnieken zal verplichten.

Tot slot werd het geamendeerde artikel 3 toch eenparig aangenomen.

Bij artikel 4 werden verschillende amendementen ingediend, die in zekere mate hetzelfde doel beoogden.

In een opmerkelijke toenaderingsgeest werden oorspronkelijk ingediende amendementen ingetrokken of gesubamendeerd, zodat na twee stemmingen een consensus kan worden bereikt. Het amendement dat er toe strekte een reclameverbod voor alcohol of tabak tijdens sportmanifestaties op te leggen werd evenwel niet aangenomen. De meerderheid van de commissieleden oordeelde dat deze materie beter het voorwerp zou uitmaken van een afzonderlijk voorstel.

Het aldus geamendeerde artikel 4 werd vervolgens aangenomen.

Ook het op technisch vlak geamendeerde artikel 5, het artikel 6, het nieuwe artikel 7 en het geamendeerde artikel 8 werden eenparig aangenomen.

Bij de eindstemming werd het voorstel van decreet houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds aangenomen met acht stemmen bij twee onthoudingen.

Tot zover, mijnheer de Voorzitter, heren Minister, geachte collega's, een beknopte toelichting bij mijn verslag. Daarbij druk ik de wens uit dat dit voorstel van decreet, dat ten volle thuishoort in de geest van de uitvoering van de wetten van 1980 en 1988, en bovendien een meer overzichtelijk sportbeleid in Vlaanderen moet mogelijk maken, door een ruime meerderheid van de Vlaamse Raad zal worden aangenomen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Schellens heeft het woord.

De heer A. Schellens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, geachte collega's, allereerst wens ik de verslaggever, collega Bosmans, te feliciteren met zijn keurig en volledig verslag.

Een degelijk toekomstgericht sportbeleid is slechts realiseerbaar indien kan worden gesteund op sporttechnisch en sportpedagogisch geschoolde mensen.

De SP-fractie kan niet anders dan positief staan tegenover de principiële bedoelingen van het onderhevige decreet.

Door de oprichting van een eigen Vlaams Sportfonds wordt een lacune in het huidige wettelijk kader verholpen.

Sport en lichamelijke opvoeding zijn duidelijk een materie, die tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoren en de werking van het Sportfonds moet dan ook door elke Gemeenschap op decretale wijze worden geregeld.

Het huidige Nationaal Sportfonds en de wet van 26 juni 1963 die dit regelt, zijn duidelijk achterhaald door de gewijzigde staatsstructuur en door de feitelijke werking van het Fonds.

Schellens

Het invoeren van de controle van de Vlaamse Raad en het advies van de Hoge Raad voor de Sport en de Lichamelijke Opvoeding is een fundamenteel democratisch principe, over de invoering waarvan men zich alleen maar kan verheugen.

Op dit ogenblik wordt in de sportsector door de Vlaamse sportadministratie en de Minister via het Nationaal Sportfonds een klein half miljard uitgegeven, dat helemaal aan de controle van de Vlaamse Raad ontsnapt. Ook het voorafgaand advies van de Hoge Raad voor de Sport en de Lichamelijke Opvoeding, het wettelijk adviesorgaan, is niet meer dan normaal.

Zonder afbreuk te doen aan de verdienste van de in de sportsector actieve privé-organismen, die duidelijk een rol te spelen hebben moet er toch nauwlettend worden voor gewaakt dat het sportbeleid de uitsluitende bevoegdheid blijft van de Gemeenschap, in casu de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve.

Opdat het sportbeleid het verwachte resultaat zou opleveren na de goedkeuring van het voorliggend decreet, moet kunnen worden gerekend op een goed gestructureerde en degelijke sportadministratie. Om het noodzakelijke vertrouwen hierin te verstevigen, moet de financiering, de werking en de organisatie van het BLOSO volledig doorzichtig worden gemaakt.

Dit alles kan echter slechts met de nodige efficiëntie worden uitgevoerd indien de totaal verziekte personeels-situatie binnen het BLOSO wordt verholpen.

Hiertoe dienen alle beschikbare reglementaire en statutaire middelen te worden aangewend zoals prioritaire benoemingen van in sport gekwalificeerde ambtenaren.

Zeker van de regularisatie van langdurig tijdelijken moet onmiddellijk werk worden gemaakt. Het is onontbeerlijk dat hierbij in dit bestuur het pluralisme ten volle wordt geëerbiedigd en dat het door de cultuurpactwetgeving bedoelde evenwicht zo snel mogelijk wordt hersteld.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, de SP-fractie zal het voorstel van decreet houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds goedkeuren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De Voorzitter : De heer Caudron heeft het woord.

De heer J. Caudron (op de tribune) : Heer Voorzitter, heren Ministers, dames en heren, vooreerst wens ik de hoofdindieners van dit voorstel van decreet, de heer De Roo, alsook de verslaggever, de heer Féli zien Bosmans, geluk te wensen en te danken voor hun werk.

Ook de andere leden van de vroegere Commissie voor Sport en Toerisme, nu opgeslorpt in de Commissie voor Cultuur, verdienen een pluim omwille van de constructieve en sportieve manier waarop zij de besprekingen hebben gevoerd.

Het werd inderdaad hoogtijd dat door middel van de splitsing van het Nationaal Sportfonds een eind kwam aan een onduidelijke toestand.

De oprichting van een Vlaams Sportfonds zal het inderdaad mogelijk maken de beschikbare middelen beter aan te wenden en in Vlaanderen een doorzichtig en samenhangend sportbeleid te voeren.

Terwijl tot nog toe het Nationaal Sportfonds volledig aan de controle van de Vlaamse Raad ontsnapte, zal dit in de toekomst veranderen, aangezien de jaarlijkse begroting van het Vlaams Sportfonds aan onze goedkeuring zal worden onderworpen.

Door de goedkeuring van dit voorstel zullen de middelen van het Sportfonds opnieuw hun eigenlijke bestemming krijgen, namelijk het ondersteunen van die sportfederaties die zich hebben aangepast aan de Staatshervorming en dus in orde zijn met het decreet van 2 maart 1977.

Het grote knelpunt van de discussie lag, zoals gewoonlijk, op het financieel vlak. De personeelskosten van BLOSO, ten bedrage van 166 miljoen, moeten uit het Sportfonds gelicht worden en voorzien worden op Sectie 20 van de begroting.

Tijdens de bespreking in de Commissie achtte de Minister van Cultuur het wenselijk ook de Hoge Raad voor de Sport en de Lichamelijke Opvoeding communautair op te splitsen.

Welnu, mijnheer de Minister, een voorstel van decreet van de heer Blanpain werd reeds maanden geleden ingediend en wij hopen dat dit initiatief spoedig kan besproken en goedgekeurd worden.

De VU betreurt dat het amendement van de heer Blanpain, aangaande het reclameverbod voor alcohol of tabak bij sportmanifestaties, in de Commissie werd verworpen. Het niet aanvaarden van dit amendement berust hoofdzakelijk op de vrees voor een inkomensverlies van een aantal clubs.

Wanneer men deze redenering doortrekt, komt men tot de absurde vaststelling dat bij voorbeeld een actie zoals : „Ik kom op tegen kanker” niet kan doorgaan wegens gebrek aan steun van de tabak- en alcoholindustrie.

Om deze bespottelijke toestand te voorkomen, is de VU-fractie zo vrij dit amendement opnieuw in te dienen en aan de goedkeuring van de algemene vergadering te onderwerpen.

Wij verheugen ons wel over het aanvaarden van mijn amendement bij artikel 5, waardoor het Vlaams Sportfonds wordt opgenomen in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap onder de fondsen gestijfd door bijzondere inkomsten.

Vooraleer de Vlaamse Executieve de begroting van het Vlaams Sportfonds aan de goedkeuring van de Vlaamse Raad voorlegt, dient zij het advies in te winnen van de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens.

Heer Voorzitter, heren Ministers, collega's, in het verleden heb ik vanop deze kansel herhaaldelijk mijn beklag gemaakt over de verouderde verdeelsleutel Van Mechelen-Paris die wordt toegepast bij de verdeling van de dotaties aan de Gemeenschappen.

Caudron

Ook het Nationaal Sportfonds werd verdeeld op basis van 54,535 procent voor de Nederlandstaligen en 45,465 procent voor de Franstaligen en dit niettegenstaande twee derden van de Belgische sportbeoefenaars zich ten Noorden van de taalgrens bevinden.

Dank zij de huidige staatshervorming wordt ook deze scheve toestand rechtgetrokken, aangezien de nieuwe verdeelsleutel binnen de tien jaar evolueert naar méér dan 58 procent N en minder dan 42 procent F.

In cijfers uitgedrukt betekent dit een jaarlijks méér inkomen van tientallen miljoenen ten voordele van de Vlaamse sportbeoefenaars.

De VU zal dit voorstel van decreet goedkeuren.

De Voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer J. De Roo (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, waarde collega's, ik begin mijn uiteenzetting met een woord van dank aan het adres van verslaggever Bosmans en van de collega's in de Commissie, die uitstekend werk hebben geleverd. Tevens breng ik hulde aan Gemeenschapsminister Dewael voor de wijze waarop hij actief en opbouwend de commissiebesprekingen heeft aangemoedigd. Hij deed dat, in overeenstemming met zijn jeugdige leeftijd, op een uiterst sportieve manier en wij danken hem daarvoor.

Ongeveer 16 jaar na de oprichting van het Nationaal Sportfonds bij de wet van 26 juni 1963 betreffende de aanmoediging van de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens, kan de Vlaamse Raad vandaag een beslissing nemen tot oprichting van een eigen Vlaams Sportfonds.

De regionalisering heeft sinds 1963 een lange aanloopperiode gekend binnen de oude, vrij eenvoudige staatsstructuren. Vandaag is het niet langer verdedigbaar dat de sport als volwaardige culturele materie nog langer gefinancierd wordt door een nationaal sportfonds.

Het bestaan van een Nationaal Sportfonds is ontbloeit van elke logica in het wettelijk kader van een autonoom sportbeheer door de Gemeenschappen.

Het is de bedoeling het bestaande Sportfonds te herstructureren en dit gebeurt nu veel duidelijker.

Nu Vlaanderen, na de recente goedkeuring van de wet op de financiering van Gemeenschappen en Gewesten, de volle beschikking heeft over meer middelen en ruimere eigen bevoegdheden, is het ook logisch dat de levende krachten van de sport in Vlaanderen gefinancierd worden door een eigen autonoom Vlaams Sportfonds.

Op deze wijze wordt een essentieel onderdeel van het Vlaams Regeerakkoord uitgevoerd.

De CVP-fractie is evenwel niet enkel om communautaire redenen voorstander van dit Vlaams Sportfonds, maar ook om principiële motieven.

1. Private bonden motor voor sport in Vlaanderen.

De middelen van het Vlaams Sportfonds worden expliciet aangewend voor toelagen aan erkende private sportverenigingen en -federaties, die de motor zijn van de sportbeoefening in Vlaanderen.

Zo worden de basisdoelstelling en de initiële optie van de wet van 1963 ten volle gerespecteerd en opnieuw toegepast.

De kans is reëel dat de middelen voor de private organisaties zullen toenemen met de verhoging van de middelen van het Sportfonds.

2. Open en controleerbaar.

Door de oprichting van een Vlaams Sportfonds, het beheer ervan door de Vlaamse Executieve en de controle erop door de Vlaamse Raad, wordt een doorzichtig, open, samenhangend, duidelijk en coherent sportbeleid in Vlaanderen mogelijk met volwaardige controle door de Vlaamse Raad. Aan ons allen om er het beste van te maken.

3. Soepel beheer.

De voor sportinitiatieven en sport-

promotie zo noodzakelijke soepelheid van beheer blijft gewaarborgd, aangezien de werkzaamheden zullen verlopen via de formule van een fonds.

Niettemin wordt door het inschrijven van het Vlaams Sportfonds in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap de budgettaire en administratieve controle en het toezicht van het Rekenhof ingesteld, zoals voor alle fondsen van de Vlaamse Gemeenschap het geval is.

4. Een oplossing voor het personeel.

Een der voornaamste doelstellingen van ons voorstel van decreet wordt waargemaakt, namelijk een oplossing bieden voor de personeelsleden. Vele personeelsleden die uitstekend werk leveren hebben tot nog toe geen billijk statuut.

Vele contractuelen bij BLOSO, zelfs met ruim tien jaar dienst, bleven tegen aanvangswedde werken en leveren met enthousiasme en verbeelding dezelfde prestaties als statutaire personeelsleden, kortom onmisbaar werk in de sportsector.

Nu wordt het eindelijk mogelijk deze discriminatoire situatie weg te werken door hen de kans te bieden een volwaardig statuut te verwerven.

De nodige kredieten ter bezoldiging van het BLOSO-personeel, zowel voor de statutaire personeelsleden, de contractuelen en de tewerkgestelde werklozen, worden op de gewone begroting ingeschreven (sectie 20). Er wordt enkel een uitzondering gemaakt voor de monitoren en het occasioneel personeel van de sportcentra.

Het is dank zij de besprekingen omtrent dit voorstel van decreet dat eindelijk de weg wordt geopend voor een duurzame oplossing voor de personeelsproblemen bij BLOSO, weliswaar binnen het geheel van het personeelsbeleid van de Vlaamse Gemeenschap en mits aanwerving in het eenheidsstatuut via het vastwerfingssecretariaat-examen.

Op deze wijze wordt op korte termijn een goede oplossing mogelijk voor alle contractuele personeelsleden en

De Roo

degenen welke zich ten onrechte en al te lang tevreden moesten stellen met een nep-statuu.

Dit betekent dat de middelen op de gewone begroting worden ingeschreven voor de personeelslasten van de tot nog toe op het Sportfonds aangevonden contractuelen.

Het gaat om 192 personeelsleden.

Op deze wijze wordt eveneens een goede oplossing mogelijk voor de 89 BLOSO-precaren en contractuelen.

Wij dringen aan dat de Executieve spoedig tot een beslissend overleg komt met de nationale Regering en zelf de nodige maatregelen zou treffen om eindelijk een verantwoorde oplossing uit te dokteren voor het tijdelijk en contractueel personeel.

Dit is een dringende opgave, willen wij op termijn blijven beschikken over een administratie, die deskundig en met de nodige motivatie en inzet haar taak blijft vervullen.

Een vijfde reden is, en dat is positief, ervoor zorgen dat er een soepele overgang komt.

Om een soepele overgang en de nodige waarborgen over de middelen van het Nationaal Sportfonds — Nederlandstalige sector ruim een half miljard — veilig te stellen, wordt de datum van inwerkingtreding aan de Vlaamse Executieve overgelaten teneinde te voorkomen dat het Vlaams Sportfonds operationeel zou worden vooraleer de financiering volledig is geregeld.

Dit impliceert het akkoord van de Nationale Regering.

Wij dringen aan dat de Vlaamse Executieve de bespreking hierover via het Overlegcomité binnenkort zal aanvangen, zodat spoedig een akkoord wordt bereikt met de nationale Regering en de andere Gemeenschappen over de wijziging van het koninklijk besluit van 24 april 1984, teneinde de netto-opbrengsten van de Nationale Loterij te kunnen toekennen aan de eventueel ook door de andere Gemeenschappen op te richten Sportfondsen.

Een zesde reden die ik hier wil beklemtonen is het feit dat BLOSO zijn middelen behoudt.

De huidige middelen van BLOSO komen niet in het gedrang en blijven gevrijwaard, maar worden in de toekomst aangewend in het kader van een door de Vlaamse Raad medebepaald globaal en coherent sportbeleid. Het is trouwens nooit de bedoeling geweest BLOSO minder middelen toe te kennen, het personeelsbestand ervan af te bouwen of een aantal centra te laten verdwijnen.

Er wordt hoegenaamd geen afbreuk gedaan aan de werking van BLOSO, noch van de BLOSO-centra, noch van de activiteiten inzake sportpromotie, sportkampen, sport + acties of de schoolsport.

Ons voorstel van decreet, hoewel het nooit tegen BLOSO was gericht, is toch een aanzet om de administratie van BLOSO uit te nodigen zich te bezinnen over haar huidige en toekomstige opdracht met name :

— in hoeverre heeft BLOSO nog dezelfde intensieve opdracht van animatie als bij voorbeeld vijftien jaar geleden ?

Is het niet beter meer middelen te voorzien voor het particulier initiatief ?

— Is het niet wenselijk dat een grondig debat wordt gewijd aan de toekomst van de sportcentra van de Vlaamse Gemeenschap, dit in overleg met de sportfederaties, maar ook in overleg met de gedecentraliseerde besturen ?

Dit debat vergt op zijn minst een volledig overzicht van de exploitatiekost van alle centra.

Tot slot, de CVP-fractie — en ik hoop ook de andere fracties, want het zou een uiting zijn van een bijzonder opbouwende geest die in de Commissie heerste — zal dit voorstel van decreet met volle overtuiging goedkeuren en wij zullen ons verder inzetten om via decretaal werk voor het sportbeleid meer middelen ter beschikking te stellen en het nog beter te ordenen via decretaal bepaalde erkennings- en subsidiëeringsregels.

Wij willen op deze wijze meer overheidsgeld naar de sport draineren.

Het Vlaams Sportfonds is vooral bedoeld om aan het sportbeleid in Vlaanderen een vernieuwd elan te geven, iets waaraan het dringend nood heeft.

Het is immers reeds meerdere jaren overduidelijk dat met de huidige middelen van BLOSO en het Sportfonds de overheid haar verplichtingen voor de uitvoering van vroegere engagementen niet ten volle kan nakomen, laat staan nieuwe opdrachten op zich te nemen.

Wij pleiten dan ook voor meer middelen voor sport in Vlaanderen, gezien het indrukwekkend fenomeen dat én de vrije tijd én het sportgebruik belangrijker wordt in competitief en vooral recreatief verband voor ongeveer 1 miljoen Vlamingen, gaande van jongeren tot bejaarden.

Wij zijn ervan overtuigd dat een open en controleerbaar Vlaams Sportfonds een nieuwe hefboom kan zijn voor een coherent en dynamisch sportleven en sportbeleid in Vlaanderen. *(Applaus)*

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik heb het woord gevraagd in de bespreking om de twee amendementen van de Vlaamse Executieve toe te lichten.

Vooreerst wil ik aanstippen dat de Vlaamse Gemeenschap het eens is met het voorstel van decreet dat een terugkeer naar de budgettaire orthodoxie beoogt door de integratie van de begroting van het Sportfonds in de gewone begroting van de Vlaamse Gemeenschap. Dit betekent dat het nationale Sportfonds aan de realiteit van de Staatshervorming wordt aangepast. Toen de begroting van het Sportfonds werd besproken tijdens de begrotingsbespreking in de Commissie en in de Openbare Vergadering maakte zij nog geen deel uit van de gewone begroting. Daaraan wordt nu verholpen.

Een andere belangrijke bedoeling van het voorstel van decreet is het in

Dewael

ere herstellen van het subsidiariteits-principe door, zoals de wet van 1963 het voorzag, erop toe te zien dat de middelen van het Sportfonds inderdaad worden gebruikt waarvoor zij zijn bestemd met name het ondersteunen van de levende krachten in de sportwereld. De laatste jaren waren wij daar meer en meer van afgeweken omwille van de budgettaire imperatieven. Wij hebben lijdzaam moeten toezien dat op het Sportfonds uitgaven voor bij voorbeeld personeel of uitgaven in verband met de werking van de BLOSO-centra werden geïmputeerd,

De amendementen van de Vlaamse Executieve hebben als doel een en ander in een budgettair aanvaardbare context te laten geschieden.

De Executieve vraagt concreet enerzijds dat de uitgaven voor het personeel en voor de werking van de BLOSO-centra van het Sportfonds naar de gewone begroting zouden worden overgeheveld, en anderzijds dat al de subsidies die nu in sectie 52 staan ingeschreven en dit in uitvoering van het decreet van 1977 met betrekking tot de subsidiëring van de landelijke federaties, uit de gewone begroting worden gelicht en ingevoegd in titel 4 van de begroting van het Sportfonds. Door aldus te handelen bereikt men, ten eerste, een grotere budgettaire orthodoxie; ten tweede, beperkt de hele operatie zich tot een nul-operatie vanuit budgettair oogpunt; en ten derde, maakt het uiteraard noodzakelijk om een amendement in te dienen met betrekking tot paragraaf 3 van artikel 4, waar een bepaald percentage werd vooropgesteld, percentage van middelen van het Sportfonds die hoe dan ook moesten dienen voor subsidiëring van de levende krachten van het sportbeleid. Welnu, de ganse discussie over 60 procent, 75 procent of minimum 60 procent wordt overbodig want door de voorgestelde ingreep kan honderd procent van de middelen van het Sportfonds en komende uit de toelagen die het Sportfonds geniet worden gebruikt voor de ondersteuning of betoelaging van de particuliere verenigingen.

Een tweede amendement slaat op artikel 8. De Executieve vraagt precies omwille van de redenen door de auteur van het voorstel uiteengezet, dat zij de datum van inwerkingtreding van het decreet mag bepalen. Het gaat om middelen waarover met de nationale overheid overlegd moet worden. Wij moeten in het Overlegcomité met de nationale Regering overleg plegen om ons verzekerd te weten van die middelen die vandaag in het nationaal Sportfonds, morgen in een Vlaams Sportfonds, blijvend moeten worden ingebracht. Vandaar de voorgestelde tekst waarbij in artikel 8 de Vlaamse Executieve de datum van inwerkingtreding zal bepalen. Dit is legistiek duidelijker dan wat op dit ogenblik door de Commissie werd goedgekeurd. Het bepaalt dat het decreet in werking treedt op 1 januari volgend op de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, dat zijn de twee voorstellen van amendement uitgaande van de Vlaamse Executieve.

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

Er wordt een Vlaams Sportfonds opgericht dat wordt beheerd door de Vlaamse Executieve.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

Het Vlaams Sportfonds wordt gestijfd door :

1° de opbrengsten van heffingen op de ontvangsten van sportwedstrijden, onverminderd de bepalingen van Titel III van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen ;

2° toelagen, giften, schenkingen en legaten van alle aard ;

3° terugbetalingen van door het Vlaams Sportfonds verleende toelagen ;

4° de inkomsten van alle aard die voortkomen uit de in artikel 4 van dit decreet bedoelde activiteiten van het Vlaams Sportfonds ;

5° de jaarlijkse voor de Vlaamse Gemeenschap aangewende subsidie, met toepassing van artikel 2bis, § 5 van het koninklijk besluit van 23 augustus 1982 tot bepaling van doelstellingen van openbaar nut waarvoor een gedeelte van de netto-winsten van de Nationale Loterij bestemd is, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 24 april 1984 ;

6° het deel van de opbrengst der weddenschappen op sportuitslagen voorzien in artikel 8 van de wet van 26 juni 1963 betreffende de aanmoediging van de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens en het toezicht op de ondernemingen die wedstrijden van weddenschappen op sportuitslagen inrichten.

— **Aangenomen.**

Artikel 4

§ 1. De middelen van het Vlaams Sportfonds dienen rechtstreeks of door het verlenen van al dan niet terugvorderbare toelagen aangewend te worden voor :

1° de werking van de verenigingen en groeperingen die de aanmoediging van de lichamelijke opvoeding en van de sportbeoefening tot doel hebben ;

2° de inrichting van sportmanifestaties ;

3° de uitgave van documenten, publi-

Voorzitter

katies en studies die betrekking hebben op de lichamelijke opvoeding en de sport ;

4° de verspreiding van de lichamelijke opvoeding en van de bevordering van de Sport voor Allen.

§ 2. De middelen van het Vlaams Sportfonds kunnen niet worden aangewend voor :

1° de werkingskosten van de sportcentra van de Vlaamse Gemeenschap, inzonderheid wat betreft het onderhoud, de energiekosten, de bewaking en de herstellingen ;

2° de oprichting, aankoop of subsidiëring van de sportinfrastructuur en sportmateriaal ;

3° de kosten van het statutair en contractueel personeel van de sportcentra van de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van het occasioneel personeel met beperkte opdracht.

§ 3. Voor de subsidiëring van de in § 1, 1° van dit artikel bedoelde activiteiten wordt van de ontvangsten van het Vlaams Sportfonds voorzien in artikel 3, 3°, 5° en 6° van dit decreet, in het eerste jaar van de toepassing van dit decreet zestig ten honderd aangewend.

Jaarlijks verhoogt dit percentage met vijf ten honderd tot 75 ten honderd wordt bereikt.

De Voorzitter : Op dit artikel is er een amendement, voorgesteld door de heer R. Blanpain C.S. dat luidt als volgt : „in fine van § 1, 1° de volgende woorden toevoegen :

“en die zich ertoe verbinden, via hun aangesloten clubs of leden, geen reclame te maken, noch rechtstreeks noch onrechtstreeks, voor alcohol of tabak op de sportmanifestaties die onder hun toezicht worden georganiseerd,, .

Wordt het amendement gesteund ? *(Ja)*

Is de vergadering het erover eens over dit amendement bij zitten en opstaan te stemmen ? *(Instemming)*

De leden die het amendement wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het amendement is verworpen.

De Voorzitter : Op dit artikel is er een amendement, voorgesteld door de heren Schellens, Van den Broeck, Caudron en Cauwenberghs dat luidt als volgt :

“In § 2 punt 3° vervangen door de volgende bepaling :

„3° de kosten van het statutair en contractueel personeel voor het hoofdbestuur en de buitendiensten van het BLOSO en de sportcentra van de Vlaamse Gemeenschap, met uitzondering van het occasioneel personeel met beperkte opdracht .”

Wordt het amendement gesteund ? *(Ja)*

Collega's, zullen we ook over dit amendement bij zitten en opstaan stemmen ? *(Instemming)*

De leden die het amendement wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het amendement is aangenomen.

De Voorzitter : Op dit artikel is er een amendement, voorgesteld door de Vlaamse Executieve dat luidt als volgt :

„Paragraaf 3 vervangen door wat volgt :

”§ 3 Voor de subsidiëring van de in § 1, 1° van dit artikel bedoelde activiteiten worden de ontvangsten van het Vlaams Sportfonds voorzien in Artikel 3, 3°, 5° en 6° van dit decreet aangewend. „

Wordt het amendement gesteund ? *(Ja)*

De leden die het amendement wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het amendement is aangenomen.

Dan is het aldus geamendeerde artikel 4 aangenomen.

Artikel 5

§ 1. Het Vlaams Sportfonds wordt opgenomen in de begroting van de Vlaamse Gemeenschap onder de fondsen gestijfd door bijzondere inkomsten.

§ 2. De Vlaamse Executieve voegt jaarlijks de gedetailleerde begroting van de ontvangsten en uitgaven van het Vlaams Sportfonds toe aan de begroting van de Vlaamse Gemeenschap ; die samen ter goedkeuring aan de Vlaamse Raad worden voorgelegd.

§ 3. Vooraleer de Vlaamse Executieve de begroting van het Vlaams Sportfonds aan de goedkeuring van de Vlaamse Raad voorlegt, dient zij het advies in te winnen van de Nederlandstalige Afdeling van de Hoge Raad voor de Lichamelijke Opvoeding, de Sport en het Openluchtlevens, hierna te noemen de Hoge Raad.

— **Aangenomen.**

Artikel 6

De Vlaamse Executieve bepaalt, op advies van de Hoge Raad, het reglement betreffende het beheer van het Vlaams Sportfonds.

— **Aangenomen.**

Artikel 7

In de wet van 26 juni 1963 betreffende de aanmoediging van de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens en het toezicht op de ondernemingen die wedstrijden van weddenschappen op sportuitslagen inrichten worden de artikels 10 tot en met 15 opgeheven wat betreft de Vlaamse Gemeenschap.

— **Aangenomen.**

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking op 1 januari volgend op de dag van de publicatie in het Belgisch Staatsblad.

De Voorzitter : Op dit artikel is er

Voorzitter

een amendement, voorgesteld door de Vlaamse Executieve dat luidt als volgt : "Artikel 8 vervangen als volgt :

„De Vlaamse Executieve bepaalt de datum van inwerkingtreding van dit decreet .”

Wordt het amendement gesteund ?
(Ja)

De leden die het amendement wensen aan te nemen, worden verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het amendement is aangenomen.

Dan is het aldus geamendeerde artikel 8 aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij gaan over tot de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet.

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer De Roo c.s. houdende oprichting van een Vlaams Sportfonds.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (Ja)

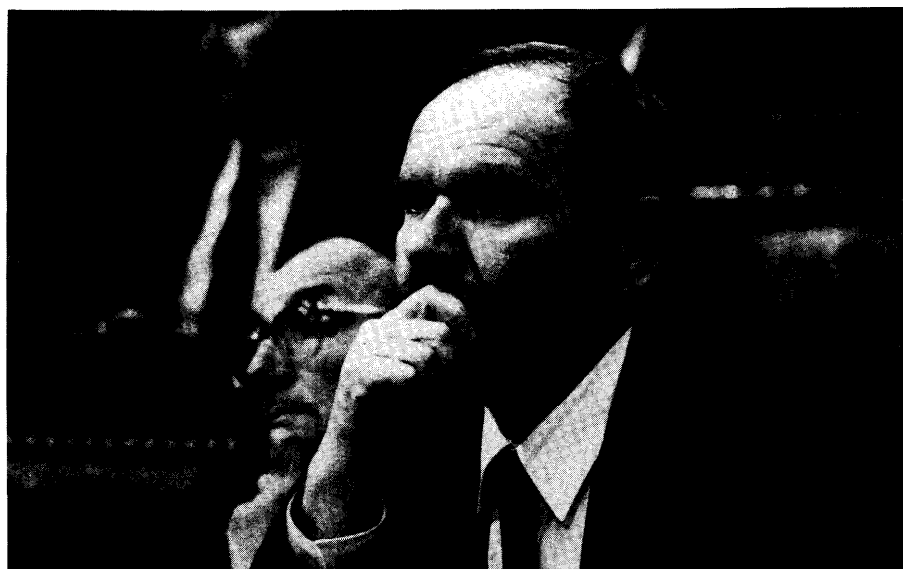
Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
107 leden hebben ja geantwoord ;
6 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aerts F.
Annemans G.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Bascour J.
Beckers A.
Beerden G.
Berben P.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans F.

VU-Raadslid D. Vervaeke zag door infrastructurele ingrepen graag de verkeersveiligheid verhoogd en sloot tevens met twee vragen aan bij het debat inzake de bijsturing van het golfsterreinenbeleid

Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Bril L.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Content W.
Cooreman E.
Daems R.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
Dewinter F.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dupré J.

Duroi-Vanhelmont A.
Flamant E.
Gabriels J.
Galle M.
Geens G.
Gesquière M.
Hancké L.
Kelchtermans L.
Kestelijn-Sierens M.
Laverge J.
Lefebvre O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.

Voorzitter

Seeuws W.
Taelman W.
Timmermans J.
Van Aperen A.
Vandebosch E.
Vandekerckhove R.
Van den Bossche L.
Vandenbroucke F.
Vanderheyden V.
Vandermarliere J.
Vandermeulen P.
Van der Sande J.
Vandersmissen E.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Vervaeke D.
Vreven A.
Waltniel L.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
De Vlieghere W.
Geysels J.
Gryp E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.

Dientengevolge neemt de Raad het voorstel van decreet aan ; het zal aan de Vlaamse Executieve ter bekrachtiging worden overgezonden.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De Voorzitter : Dames en heren,

door de SP-fractie wordt voorgesteld :

- in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt de heer Temmerman als vast lid te vervangen door de heer Lisabeth ;
- in de Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud de heer Temmerman als plaatsvervangend lid te vervangen door de heer Lisabeth.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

Aldus is besloten.

MOTIES tot besluit van de interpellatie van de heer J. Pede tot de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het vernietigen van een Voerens Collegebesluit

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Deswaene en Denys, enerzijds, en de eenvoudige motie van de heren Moors en Hancké, anderzijds, tot besluit van de interpellatie van de heer Pede tot de heer Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt, over het vernietigen van een Voerens Collegebesluit.

De heer Pede heeft het woord.

De heer J. Pede (op de 'tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren leden van de Vlaamse Executieve, dames en heren, vandaag spreken wij ons uit over de gewone motie die na mijn interpellatie werd ingediend.

De PW-fractie had een gemotiveerde motie ingediend waarbij werd gesteld dat de Vlaamse Executieve het algemeen toezicht op de gemeente Voeren uitoefent ingevolge artikel 87 van de Gemeentewet en ook ingevolge de verklaringen van de nationale Regering bij de voorbereidende

werkzaamheden die hebben geleid tot de invoering van een nieuwe paragraaf 2 bij dit artikel 87 van de Gemeentewet.

Woordvoerders van de vier grote fracties in deze Raad hebben zeer duidelijk bij deze interpellatie mijn zienswijze gedeeld en gesteund. Wie onze mening niet meer blijkt te delen, is Eerste Minister Martens ; ook Vice-Premier Dehaene lijkt hieromtrent blijkbaar aan geheugenverlies te lijden.

Wij betreuren dat de CVP- en de SP-fracties thans een eenvoudige motie ter stemming voorleggen. Ik stel vast dat de VU-fractie de eenvoudige motie niet heeft ondertekend ; misschien hadden zij daartoe geen zin of misschien waren zij afwezig. De stemming zal dit straks uitwijzen.

Wij betreuren deze gang van zaken waardoor ons gemeenschappelijk standpunt inzake de voorgedij over Voeren wordt verzwegen en waarbij aan de indieners van de eenvoudige motie blijkbaar de moed ontbreekt om de rechten van de Vlaamse Gemeenschap te verdedigen.

Dientengevolge zullen wij tegen de eenvoudige motie stemmen.

De Voorzitter : Wij stemmen eerst over de eenvoudige motie van de heren Moors en Hancké, die voorrang heeft.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

121 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
92 leden hebben ja geantwoord ;
27 leden hebben neen geantwoord ;
2 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.

Voorzitter

Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Content W.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
De Wulf R.
Dhoore L.
Didden M.
Dufaux J.
Dupré J.
Duroi-Vanhelmont A.
Gabriels J.
Galle M.
Geens G.
Gesquière M.
Hancké L.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Lefebvre O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J. -P.
Pinoie E.
Sarens F.
Sauwens J.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandebosch E.
Vandekerckhove R.
Van den Bossche L.

Vandenbroucke F.
Vanderheyden V.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Vervaeke D.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Bascour J.
Berben P.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Cuyvers J.
Daems R.
Denys A.
Deswaene R.
De Vlieghe W.
Devolder J.
Dewinter F.
Dierckx L.
Flamant E.
Geysels J.
Gryp E.
Laverge J.
Pede J.
Taelman W.
Van Aperen A.
Vandermarliere J.
Vandermeulen P.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Vogels M. (mevr.)
Vreven A.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Dewael P.
Waltniel L.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan.

De met redenen omklede motie van de heren Deswaene en Denys is bijgevolg verworpen.

MOTIES tot besluit van de interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europese Parlement

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heer Dewinter, enerzijds, en de eenvoudige motie van de heren Moors en Candries, anderzijds, tot besluit van de interpellatie van de heer Annemans tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de wet van 23 maart 1989 betreffende de verkiezing van het Europese Parlement.

De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijn fractie heeft een alleszins zwakke motie ingediend en de meerderheid heeft een eenvoudige motie ingediend, medeondertekend door de Volksunie.

De Executieve heeft krachtens de wet op het Arbitragehof het recht om namens de Gemeenschap op te treden in de procedures tegen de wet die de Europese verkiezingen regelt. De Vlaamse Executieve treedt niet op.

Collega's, alvorens u gaat stemmen had ik evenwel zonder enige hoop, u er willen aan herinneren dat de Waalse Executieve namens de Waalse Ge-

Annemans

meenschap in die procedures wèl tussenbeide komt. Deze situatie veroorzaakt eigenlijk de vreemde vaststelling dat de Gemeenschap die geen belang heeft bij de vernietiging wel optreedt en dat de Gemeenschap die daar alle belang bij heeft, niet optreedt.

De Voorzitter : Wij stemmen eerst over de eenvoudige motie van de heren Moors en Candries, die voorrang heeft.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
90 leden hebben ja geantwoord ;
14 leden hebben neen geantwoord ;
9 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aerts F.
Ansoms J.
Baldewijns E.
Bartholomeeussen M.
Beckers A.
Beerden G.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bourgeois A.
Breyne P.
Capoen M.
Cardoen G.
Caudron J.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Content W.
Cooreman E.
De Batselier N.
De Beul A.
De Bremaeker J.
De Loor H.
Deneir A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Deswaene R.
De Wulf R.
Dhoore L.

Didden M.
Dufaux J.
Dupré J.
Gabriels J.
Geens G.
Gesquière M.
Hancké L.
Kestelijn-Sierens M.
Lefebvre O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Loones J.
Luyten W.
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Moors C.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Peeters L.
Peeters W.
Pillaert J.-P.
Pinoie E.
Sarens F.
Schellens A.
Schoeters M.
Suykerbuyk H.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Vandebosch E.
Vandekerckhove R.
Van den Bossche L.
Vandenbroucke F.
Vanderheyden V.
Van der Sande J.
Van Eetvelt J.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hecke J.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Verheyden J.
Vervaeke D.
Weckx H.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Annemans G.
Bascour J.
Berben P.
Beysen E.
Bosmans Jozef
Daems R.
Denys A.
Devolder J.
Dewinter F.
Flamant E.
Pede J.
Van Aperen A.
Vandermeulen P.
Vreven A.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Cuyvers J.
Dewael P.
Dierickx L.
Geysels J.
Gryp E.
Vandersmissen E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Vogels M. (mevr.)

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan.

De met redenen omklede motie van de heer Dewinter is bijgevolg verworpen.

MOTIES tot besluit van de interpellatie van mevrouw F. Brepoels tot de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de plannen van Center Parcs te Maasmechelen en de bescherming van de open ruimte

Hoofdelijke stemming

De Voorzitter : Aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Vervaeke, Peuskens en Van Dienderen, enerzijds, en de eenvoudige motie van de heer Verhaegen, anderzijds, tot besluit van de interpellatie van mevrouw Brepoels tot de heer Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer Theo Kelchtermans,

Voorzitter

Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de plannen van Center Parcs te Maasmechelen en de bescherming van de open ruimte.

Wij stemmen eerst over de eenvoudige motie van de heer Verhaegen, die voorrang heeft.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? **(Ja)**

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
90 leden hebben ja geantwoord ;
8 leden hebben neen geantwoord ;
17 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aerts F.
Ansoms J.
Bartholomeeussen M.
Bascour J.
Beckers A.
Beerden G.
Berben P.
Beysen E.
Bockstal E.
Bosmans F.
Bosmans Jos
Bosmans Jozef
Bourgeois A.
Breyne P.
Bril L.
Cardoen G.
Cauwenberghs F.
Chabert J.
Coens D.
Content W.
Cooreman E.
Daems R.
De Batselier N.
De Bremaeker J.
De Loor H.
Deneir A.
Denys A.
Deprez P.
De Roo J.
De Seranno J.
Desutter M.
Deswaene R.
Devolder J.
Dewael P.
De Wulf R.

Dhoore L.
Didden M.
Dupré J.
Flamant E.
Geens G.
Gesquière M.
Kelchtermans T.
Kestelijn-Sierens M.
Laverge J.
Lefeber O. (mevr.)
Lenssens J.
Leysen A. (mevr.)
Lisabeth C.
Marchand C.
Merckx-Van Goey T.
Olivier M.
Panneels-Van Baelen M.
Pede J.
Peeters L.
Pinoie E.
Sarens F.
Schellens A.
Schoeters M.
Seeuws W.
Suykerbuyk H.
Taelman W.
Timmermans J.
Tyberghien-Vandenbussche M.
Van Aperen A.
Vandebosch E.
Van den Bossche L.
Vandenbroucke F.
Vanderheyden V.
Vandermeulen P.
Van der Sande J.
Vandersmissen E.
Van Eetvelt J.
Van Hecke J.
Vankeirsbilck E.
Vanlerberghe R.
Van Nevel A.
Vannieuwenhuyze R.
Van Parys T.
Van Peel M.
Van Rompaey H.
Van Rompaey R.
Van Rompuy E.
Van Steenkiste R.
Vanvelthoven L.
Van Wambeke H.
Verhaegen G.
Vreven A.
Waltniel L.
Weyts J.
Willockx F.

NEEN hebben geantwoord :

Cuyvers J.
De Vlieghe W.
Dierickx L.

Geysels J.
Gryp E.
Van Dienderen H.
Van Durme W.
Vogels M. (mevr.)

Zich ONTHOUDEN hebben :

Annemans G.
Capoen M.
Caudron J.
De Beul A.
Dewinter F.
Gabriels J.
Loones J.
Luyten W.
Maes N. (mevr.)
Peeters W.
Pillaert J. -P.
Vandekerckhove R.
Vangansbeke P.
Van Grembergen P.
Van Hooland R.
Vanhorenbeek L.
Vervaeet D.

Dientengevolge neemt de Raad de motie aan.

De met redenen omklede motie van de heren Vervaeet, Peuskens en Van Dienderen is bijgevolg verworpen.

De heer Vervaeet heeft het woord.

De heer D. Vervaeet : Mijnheer de Voorzitter, mijn fractie heeft zich onthouden omdat zij de met redenen omklede motie belangrijk vond. Inderdaad, deze motie hield een aantal belangrijke suggesties van technische aard in.

INTERPELLATIES (R.v.O. art. 72)

Interpellatie van de heer W. De Vlieghe tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de moeilijke verkeerssituatie in Noordwest-Brabant

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer De Vlieghe tot de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over de moeilijke

Voorzitter

ke verkeerssituatie in Noordwest-Brabant.

De heer De Vlieghe heeft het woord.

De heer W. De Vlieghe (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik merk op dat alleen kenners zijn overgebleven in de zaal die zullen kunnen oordelen over de waarde van mijn uiteenzetting. Het betreft misschien maar een regionaal probleem maar er zijn heel belangrijke consequenties aan verbonden.

Een paar weken geleden is de Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer op bezoek geweest in mijn gemeente, Asse, om er een studiedag bij te wonen die betrekking had op de gevolgen van de verkeerssituatie in Noordwest-Brabant. De situatie is namelijk zo dat het overgrote deel van het verkeer vanuit dat gedeelte van Brabant en zelfs vanuit een gedeelte van Oost-Vlaanderen dat naar Brussel gaat zich concentreert in de gemeente Asse, met name op de N9 die de gemeente doorkruist, waarop praktisch al het verkeer samenkomt dat van de richting Dendermonde en Aalst doorstroomt. Recente cijfers maken gewag van 16.500 wagens per dag tussen Asse en Brussel, waarvan iets meer dan de helft uit de richting Dendermonde.

Dit is een zeer zware belasting voor om het even welke weg, maar het probleem wordt nog verergerd door de onnoemelijke stedenbouwkundige fouten uit het verleden. De genaamde N9 is immers bijna over zijn gehele lengte, van Asse-ter-Heide tot aan de grens van Brussel, over een afstand van ruim 10 km, afgezoomd met lintbebouwing. Ik weet niet of daarmee een record gevestigd is in Vlaanderen, maar ik vrees dat weinig andere gemeenten nog tegen Asse kunnen mededingen voor het trieste record van de langste lintbebouwing in Vlaanderen. Misschien heeft de Minister van Openbare Werken daar gegevens over, of is dit een vraag die ik moet stellen aan zijn collega van Ruimtelijke Ordening ?

Het probleem wordt nog verzaamd door een Noord-Zuid-as van provinciewegen, die ook ruim 5.000 wagens per dag moeten slikken. De belangrijkste aanvoer op die as komt enerzijds van een ander planologisch monster op het grondgebied van de gemeente : het industriepark van Mollem. Dit had moeten aansluiten op de in de zestiger jaren geplande A11 Brussel-Dendermonde-Zelzate, een weg die er na massaal protest nooit gekomen is maar met de typische Belgische aanpak is dat industrieterrein aangelegd vóór de autoweg er was en heeft sindsdien het verkeersprobleem verder verzaamd.

De tweede bron van verkeershinder op deze as is het vluchtverkeer vanuit Ternat, dat op die manier de overbelaste ring rond Brussel, tussen Zellik en Wemmel, en het klaverblad van Groot-Bijgaarden tracht te vermijden. Wat zich voordoet als een lokaal probleem heeft echter zeer vergaande vertakkingen. Deze problemen op de ring vormen een belangrijk onderdeel van wat zich plaatselijk als een zware problematiek voordoet, alhoewel men het op het eerste gezicht niet zou denken. Voor alle betrokkenen is die verkeerssituatie erg onaangenaam. Ik heb het hier niet zozeer over de autobestuurders, wiens frustraties al ruim genoeg aandacht krijgen. Het is inderdaad onaangenaam verschillende minuten per dag te verliezen door aan te schuiven ter hoogte van het middeleeuwse centrum of voor een spoorweg die altijd dicht is als je haast hebt. De ergernis beperkt zich evenwel tot het verlies van enkele minuten en de autobestuurder zit toch veilig en droog in de wagen. Veel erger is het voor de zwakke weggebruiker, die op verschillende plaatsen langs het traject slechts over minimale of geen voorzieningen beschikt en die geregeld zijn leven moet wagen om de weg over te steken. De dood van twee kloosterzusters op een zebrapad, onlangs, heeft veel ogen doen openen in de gemeente. Ook de overlast van het verkeer voor de omwonenden is een niet te onderschatten probleem. Dit is niet te wijten aan het verkeer zelf maar aan de stedenbouwkundige fouten uit het verleden waarvan wij nu de erfenis dragen. Dit was de probleemschetsing.

Ik wil nu een paar woorden wijden aan de tot nog toe voorgestelde oplossingen. Die zijn drieërlei : dure nepoplossingen, megalomane technologische plannen en plannen om met beperkte middelen de toestand zoveel mogelijk te verbeteren.

Een schoolvoorbeeld van dure nepoplossingen is de „omleiding Noord”, waarmee sinds vele jaren wordt geschermd.

Op 15 december 1981 keurde de Vlaamse Executieve een plan goed voor een expressweg ten noorden van de gemeente, en die is dan aan de bevolking voorgesteld als een omleiding rond Asse. Maar zelfs de meest oppervlakkige observator kan meteen zien dat dit geen omleiding is, maar een nieuwe incarnatie van de All. Trouwens, het plan noemt officieel „ontsluiting van het gewest Dendermonde”. Het tracé is zodanig aangelegd dat het hooguit 40 procent van het doorgaand verkeer kan opvangen, en is daarbij blijkbaar ontworpen met het oog op maximale vernietiging van het landschap, vooral in de buurt van het Kartelbos. Wordt door de Executieve nog altijd aan deze mogelijkheid vastgehouden of aan varianten erop ?

De beste illustratie van megalomane technologische plannen zijn de voorstellen die onlangs de publieke opinie beroerden met betrekking tot het klaverblad van Groot-Bijgaarden en de ring tussen Zellik en Wemmel.

Daarover heb ik de Minister bij een andere gelegenheid al ondervraagd en als antwoord gekregen dat het slechts een denkoefening was. Ik beperk mij hier tot een korte schets.

De ingenieurs van Openbare Werken dachten alle problemen op te lossen door de ring ter plaatse nagenoeg te verdubbelen, zonder rekening te houden met de mogelijkheid dat dit de opstoppen hooguit enkele kilometers zou verplaatsen, vooral in de richting van Grimbergen. Ook werd bij die oplossing geen rekening gehouden met het feit dat de uitbreidingsmogelijkheden er zeer beperkt zijn : de weg loopt er tussen een bos en parkgebied en de beschermde site van het Hooghof. Dat het ook topo-

De Vlieghere

grafisch een zeer moeilijke plaats is, met een zeer steile dwarshelling, zal voor de technologen waarschijnlijk eerder een uitdaging dan een reden zijn om tweemaal na te denken over de kostprijs van een dergelijke onderneming. Waarom dit soort oplossingen weinig uithaalt maar wel zeer duur kost, kan ik verduidelijken met enkele bedenkingen over wat mijns inziens het correcte langetijdspectief is bij het nadenken over verkeersproblemen. Ik wil daar even op ingaan vooraleer mijn uiteenzetting over het derde soort oplossingen waarvan ik eerder voorstander ben, voort te zetten.

De grote technologische oplossingen voor verkeersproblemen, meer en bredere wegen, gaan allemaal uit van één veronderstelling : vermits het autoverkeer in het verleden altijd en snel aangegroeid is, zal dit in de toekomst ook zo verder gebeuren. Dit groei-optimisme heeft een tijdje in de koelkast gestaan, maar sinds de instorting van de olieprijs een paar jaar geleden en de beperkte ervaring sindsdien van de economie, schijnt zowat iedereen te geloven dat we de aanzet beleven van de „golden nineties” waarbij het verkeer terug zal groeien zoals in het verleden. Maar de fundamentele problemen, die het einde van de golden sixties hebben meegebracht, zijn niet opgelost. Energie-analysten houden al ernstig rekening met de volgende oliecrisis, en de vergiftiging en vervuiling van de wereld is er de jongste tien jaar beslist niet op verbeterd. En vooral : het probleem is niet opgelost omdat het autoverkeer zijn eigen problemen schept. Een auto is een prachtig instrument zolang slechts een beperkt aantal mensen hem gebruiken : je komt overal snel en comfortabel. Maar zodra iedereen ermee op straat komt, belet men elkaar nog ergens te geraken en, eens een zeker niveau van verkeer overschreden, wordt het probleem wezenlijk onoplosbaar.

Dit niveau is overschreden in alle grote steden. Het is niet meer mogelijk het autoverkeer verder te laten groeien tegen een maatschappelijk nog aanvaardbare kostprijs. Brussel kan namelijk onmogelijk het verkeer

slikken dat er elke werkdag naarheen wil en dat is de fundamentele reden waarom de grote oplossingen van vroeger niet meer werken en in de toekomst altijd maar minder efficiënt zullen worden. Faciliteiten voor auto's trekken meer auto's aan, en creëren zo hun eigen inefficiëntie, het eerst op de drukst bezette onderdelen van het systeem. Economisch hebben we hier te maken met de wet van de afnemende grensopbrengst, waartegen geen kruid gewassen is. Daarop zal ik echter niet verder ingaan.

De conclusie is misschien paradoxaal. Het is niet erg zinnig miljarden uit te geven om het verkeer op een andere plaats te laten vastlopen. Dat is de werkelijke situatie in het Brussels en ook elders in de wereld zoals in Amsterdam, Londen, Frankfurt enzovoorts. Wanneer men Brussel en die andere steden niet half afbreekt en vervangt door betonvlakten zal telkens weer het autoverkeer in de buurt zichzelf verstikken, welke oplossing men er ook aan geeft. De automobilist zal moeten leren leven met de gevolgen van zijn gedrag. Het is niet de taak van de Vlaamse Gemeenschap hem de illusie te geven dat zij zijn problemen zal oplossen met wel dure, maar blijkbaar inefficiënte technologische middelen.

Vermits wij vaststellen dat de verkeersproblematiek een hydra is, waarbij voor elk opgelost probleem na verloop van tijd er minstens twee andere in de plaats komen, is de enige zinnige houding — en nu kom ik tot het derde soort oplossingen — de kleinschalige, weinig kostende projecten, die vooral oog hebben voor de belangen van de omwonenden.

De maatregelen die de Minister heeft toegezegd bij zijn bezoek aan de gemeente Asse behoren hiertoe : de rijbaan versmallen tussen de flessehalzen, zodat gevaarlijke, maar zinloze inhaalmanoeuvres onmogelijk worden en uitnodigingen voor snelheidsovertredingen wegvallen, veilige aparte verkeersstroken voor het traag verkeer, beveiligde oversteekplaatsen voor voetgangers en dergelijke meer.

Mijnheer de Minister, dit zijn zeer goede oplossingen en met deze voor-

stellen hebt u in de gemeente goed gescoord. Met al deze maatregelen wordt de doorstroming van het verkeer niet gehinderd, maar wordt het leefklimaat van de omwonenden wel duidelijk verbeterd. Asse ziet met spanning uit naar de resultaten van de eerste fase en verwacht een spoedig vervolg erop in volgende fasen. Alleen hopen heel wat personen dat de laatste fase niet inhoudt : een ring voor snelverkeer rond de gemeente, of nog erger : de A11 in een nieuw kleedje. Dat is de grootste vrees. Zo er een ring rond Asse nodig is, zou ik van de Minister willen vernemen of er alternatieven in studie zijn die minder megalomaan zijn : zo kort mogelijke trajecten, twee rijstroken in plaats van vier, enzovoort.

Trouwens, de ervaring ter plaatse opgedaan, leert dat het uitvoeren van grote werken niet altijd wordt gevolgd door de nodige kleine aanpassingen aan de oude grote wegen. Tijdens het bezoek van de Minister in de gemeente Asse heb ik hem gewezen op de absurde situatie in het centrum van Zellik waar sedert verschillende jaren reeds een omleiding wordt gebruikt.

Terloops gezegd, mijnheer de Minister, deze omleiding werd door uw departement duidelijk voorzien als de aanloop van de nieuwe A11 naar Dendermonde. Ergerlijk is dat inmiddels de situatie op de oude verkeersweg, namelijk de Gentse Steenweg, ongewijzigd is gebleven. Jaar na jaar worden domweg drie verkeersstroken geschilderd, maar een fietspad is er niet.

Door de wegmarkeringen wordt het doorgaand verkeer naar het centrum van het dorp geleid ; als het zich naar de nieuwe weg wil begeven, moet het overal voorrang verlenen. Het gevolg hiervan is dat heel wat wagens in het centrum verdwalen, wat de veiligheid in het centrum ook niet ten goede komt. Het zou nochtans weinig kosten om de situatie aan te pakken en wel door de verf, die toch wordt gebruikt om de wegmarkeringen jaarlijks te herschilderen, aan te wenden voor nieuwe markeringen, en door het aanpassen van de lichtencyclus. Dit zijn zaken die in feite niets kosten, maar waaraan de technologen

De Vlieghe

baar niet denken. Zij zien alleen grote wegen en zien de aanpassing van een dorpskom meteen als een volledig opnieuw aanleggen, met nieuwe voetpaden en dergelijke meer. Welnu, dit is niet nodig, en met heel eenvoudige middelen kan ontzettend veel gebeuren. Graag had ik van de Minister vernomen of al stappen in deze richting zijn gezet.

Ten slotte wil ik het lokale verkeersprobleem in een zeer ruim kader stellen. De fout die nogal gemakkelijk gemaakt wordt bij het bestuderen van verkeersproblemen is het indelen in hokjes, terwijl het in feite een complex probleem van mobiliteit betreft, de behoefte aan verplaatsing. Het meest opvallende aspect daarvan is ongetwijfeld de auto, en die wordt verdedigd door een zeer krachtige en kapitaalkrachtige lobby. Maar ik meen verstaan te hebben dat de Minister de zaak ruimer ziet, en ook gebruik wil maken van zijn bevoegdheid over het streekvervoer om de problemen als geheel aan te pakken, waarvoor ik alleen maar mijn waardering kan uitdrukken.

Ook voor de geschetste problematiek zou dat bijzonder relevant zijn, niet zozeer voor het doorgaand verkeer maar ook voor de verlichting van het plaatselijk verkeer.

Het knelpunt is hier, zoals overal elders in Vlaanderen, de onbetaalbare tarieven van het openbaar vervoer. Een gezin met twee kinderen betaalt bijna vijfhonderd frank voor een verplaatsing heen en terug van Zellik of Asse-ter-Heide naar het centrum van de gemeente. Dat is een totaal onhoudbare situatie. Vandaar mijn suggestie : de Vlaamse Gemeenschap moet al miljarden uittrekken voor het streekvervoer, maar de onzinnige tariefpolitiek, die al sinds mensenheugenis is gevoerd, maakt dat het vervoer nog steeds reizigers verliest en verder in het rood wegzakt.

Zou het niet zinniger zijn een paar miljard per jaar over te hevelen van de wegenbouw naar het streekvervoer, om daarmee een drastische tariefverlaging tot stand te brengen, minstens tijdens de daluren en voor

samenreizenden. De kans is zelfs groot dat deze ingreep zichzelf meer dan terugbetaalt, zoals blijkt uit gelijkaardige ingrepen bij de Zweedse spoorwegen. U ziet, mijnheer de Minister, hiermee pleit ik niet voor mijn eigen parochie, een dergelijke ingreep zou geheel Vlaanderen ten goede komen. De door mij geschetste problemen zijn ook geen lokale problemen, maar problemen die zich overal te lande voordoen, en zeker in de grote agglomeraties.

Vandaar mijn vragen.

Ten eerste, houdt de Gemeenschapsminister er rekening mee dat het in 1981 goedgekeurde plan :

— slechts 40 procent van het bestaande verkeer kan opvangen ;

- een sterk aanzuigend effect op nieuw verkeer zal hebben

de verkeersdruk op de oververzadigde wisselaar van Groot-Bijgaarden nog zal doen toenemen ?

Ten tweede, zijn er minder ingrijpende en meer lokale oplossingen ter studie, die onder meer ook het noord-zuid-verkeer opvangen ?

Ten derde, en dit zal zeer weinig kosten, waarom zijn de signalisatie en de wegmarkeringen op de Gentse Steenweg in de deelgemeente Zellik nog niet aangepast om het doorgaand verkeer te leiden waar het thuishoort, namelijk naar de Pontbeeklaan. Wij hebben daartegen gedurende jaren acties gevoerd en daarvan tot nu toe slechts de nadelen gezien. De voordelen zijn nog steeds niet gerealiseerd.

Ten vierde, wat doet de Gemeenschapsminister om het streekvervoer betaalbaar te maken, en zo de druk van het lokaal verkeer te vermindere(n) ? **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Vervaeet heeft het woord.

De heer D. Vervaeet (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik sluit mij graag aan bij de interpellatie van collega De Vlieghe. Hij heeft duidelijk aangetoond dat het niet alleen gaat om de regio Asse, „zijn parochie”,

zoals hij hem noemt, maar om een breder gebied. In Asse zijn er dagelijks files tijdens de piekuren, maar dat verschijnsel doet zich ook elders voor. Ook op andere plaatsen in Vlaams Brabant is er dagelijks filevorming. Ik denk hierbij vooral aan de files op de autosnelweg E40 tussen Leuven en Brussel en op de ring rond Brussel, tussen Groot-Bijgaarden en Strombeek-Bever.

Graag vernam ik van de Minister welke de specifieke oorzaken zijn van deze filevorming. Alvorens men gaat remediëren moeten immers eerst de oorzaken worden weggenomen. Ik wil ook weten welke remedies de Minister in petto heeft.

Indien de Minister het mij toestaat, zou ik hem graag volgende suggesties doen. Heeft hij gedacht aan het reeds bestaande principe van het spreiden van het verkeer in de tijd en in de ruimte ? Ik denk bij voorbeeld, maar zulks behoort niet tot zijn bevoegdheid, aan het invoeren van verschillende werktijden. Wij moeten een nieuw maatschappelijk beeld zoeken. Daarnaast is er nog de mogelijkheid van de deconcentratie van de werkgelegenheid. De heer De Vlieghe heeft hier een prachtig voorbeeld, bijna een schoolvoorbeeld, aangehaald wanneer hij het had over het aanleggen van een industriepark in Mollem. Na de aanleg van dat industriepark is het verkeer in de omgeving enorm belast geweest. Kortom het was erg mensenonvriendelijk. Dat zijn twee suggesties. Ik heb er nog een derde.

Mijnheer de Minister, u hebt veel gesproken over het alternatief vervoer. Daarover is heelwat terug te vinden in het Regeerprogramma. De heer De Vlieghe heeft daar ook allusie op gemaakt. Zal er nu eindelijk eens werk worden gemaakt van het organiseren van alternatief vervoer ? Ik denk aan openbaar vervoer op kleine schaal of streekvervoer. Daarover wordt veel gepraat en geschreven, maar welke Minister neemt het effectief op voor dit vervoer en heeft de moed om dit in te voeren op het plaatselijk vlak na studies ter plekke in samenspraak met gemeentebesturen die daarover toch ook hun zeg moeten krijgen ?

Vervae

Deze drie suggesties zijn eigenlijk terug te vinden in de Regeerverklaring van de Vlaamse Executieve. Zoals de heer De Vlieghe heeft gezegd, is u een Minister die van aanpakken weet, u durft organiseren en ingrijpen. Ik hoop dat u met mijn suggesties rekening zult houden en dat binnenkort de wegen in Vlaanderen veiliger zullen zijn en meer te genieten voor alle weggebruikers, zowel de autobestuurder als de gebruiker van een bromfiets, een fiets of de voetganger. *(Applaus bij de meerderheid)*

De Voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik dank de interpellant en de heer Vervae voor hun positieve en constructieve toon en voor het feit dat zij een aantal suggesties hebben geformuleerd vertrekkende vanuit een concreet geval naar de algemene problematiek. In mijn antwoord zal ik rekening houden met deze gegevens. Dat betekent dat ik eerst op een aantal concrete vragen van de heer De Vlieghe in verband met de problematiek rond de doortocht van Asse zal antwoorden en verder zal handelen over de aanpak van de files. Tenslotte wil ik dan een aankondiging doen over het algemeen mobiliteitsplan zoals dat in het Regeerakkoord van de Executieve staat vermeld.

De beslissing om de eerste fase van de doortocht Asse, gelegen op de gewestweg N4 op te nemen in het programma voor 1989, kadert in één van de belangrijke doelstellingen van de Executieve, zoals weergegeven in mijn beleidsnota „Mobiliteit in de jaren 90. Van produktie naar kwaliteit”. De herinrichting van de doortocht van gewestwegen is opnieuw, en effectief, gestart met het aan de gang zijnde pilootprojectenprogramma. Het eerste project daarvan is in Rillaar gestart. Daarnaast werden eveneens de pilootprojecten te Gent, Basel-Kruike, Blankenberge, Aalbeke, Wuustwezel en Neerharen dit jaar in het uitvoeringsprogramma opgenomen. Voor 1990 zijn eveneens de tweede fase te Blankenberge en

de Bredabaan te Brasschaat geprogrammeerd. Er zullen nog tientallen andere projecten volgen. Aan de administratie werd gevraagd om de pilootprojecten uit de experimentele fase te halen en resoluut vrij drastische ingrepen in de doortochten uit te voeren, waarbij de verkeersfunctie onderschikt moet worden gemaakt aan een aantal andere functies, zoals de woon-, de winkel- en de wandelfunctie. Bovendien zullen de pilootprojecten een geïntegreerd deel uitmaken van het beleid van Openbare Werken. In dit verband heb ik de administratie de opdracht gegeven om met een nieuwe coördinatiegroep te starten die de supervisie over het hele programma krijgt. Daaraan zullen behalve het Ministerie van Openbare Werken ook het Ministerie van Verkeerswezen, het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid, AROL en de Stichting Langzaam Verkeer deelnemen. Intens overleg met de directies van de buitendiensten zal ervoor zorgen dat deze projecten maximaal kans van slagen krijgen door maximaal overleg met de plaatselijke stuurgroep van het project.

Ik wijs erop dat de nieuwe aanpak een hele aanpassing en mentaliteitsverandering vraagt niet alleen van de Vlaamse administratie en van de gemeentebesturen, maar ook van wie de begeleiding verzorgt, niet alleen bij het tot-stand-komen van het ontwerp, maar ook bij de uitvoering van de werken en bij de ingebruikneming. Een aantal projecten betekenen inderdaad zulke drastische ingrepen dat zij geregeld stuiten op het verzet van een deel van de bevolking, die wat huiverig is voor te grote veranderingen.

Ik antwoord nu op de concrete vragen van de heer De Vlieghe. Het is nogal logisch dat de ingrijpende wijzigingen aan de doortocht in Asse gevolgen zullen hebben voor de capaciteit van de weg. De verkeersdrukte op deze belangrijke gewestweg is enorm. De weg Brussel-Asse kent een voortdurende verkeersstroom van 12.400 voertuigen per dag in 1980, over 14.500 in 1986 tot momenteel meer dan 15.000 voertuigen per dag. Asse is een verplicht doorgangsgebied geworden voor de Denderstreek, de Durme- en Scheldestreek,

het gebied Dendermonde-Lokeren-Hamme-Zele naar Brussel. Het gemeentelijk centrum wordt doorkruist door één van de drukste en gevaarlijkste secundaire wegen van het land. Daarvoor kan men niet blind blijven en het uitvoeren van maatregelen is een bewuste maatschappelijke keuze ter vrijwaring van het woonmilieu. Het gevolg van deze keuze is dat fase II van de wijzigingen aan deze doortocht, die ik enkele weken geleden heb aangekondigd, eveneens moet worden uitgevoerd. Dit betekent de verbinding maken van het centrum naar het Westen via de aansluiting met de weg naar Ternat en verderop tot de splitsing naar Aalst en naar Dendermonde. Bovendien wordt een van de oplossingen voor het doorgaand verkeer op het ogenblik onderzocht, namelijk de aanleg van een noordelijke randweg rond Asse. De bevoegde diensten beweren dat deze ecologisch verantwoord en planologisch geïntegreerd kan worden aangelegd. Ik kan reeds zeggen dat het geen grootschalige weg wordt, maar wel met maximum twee rijstroken. Deze verkeerssituatie werd reeds in 1981 onderzocht. Hierbij werd prioriteit gegeven aan de verkeersrelatie Brussel-Dendermonde. Op de tweede plaats kwamen diverse omleggingen.

Aan de administratie is dan ook de opdracht gegeven om dit in de totale verkeersafwikkeling te bekijken.

De aanpassing van de wegenwerken langs de oude steenweg naar Aalst was niet opgenomen in het kader van de moderniseringswerken en aanleg van de Portbeeklaan. Kredietbeperkingen lieten niet toe deze werken reeds uit te voeren.

Alle richtingaanwijzers zijn zo geplaatst dat de weggebruikers naar de hoofdas-Portbeeklaan geleid worden.

De herinrichting met beperkte en simpele middelen van de verkeersader te Zellik wordt onderzocht, onder meer naar aanleiding van de opmerkingen die daarstraks werden gemaakt. Ik hoop nog dit jaar te kunnen beginnen met de beperkte middelen die werden gesuggereerd.

Vervolgens werd gevraagd wat ik zou

Sauwens

doen om het streekvervoer betaalbaar te maken, en zo de druk van het lokaal verkeer te verminderen.

In het kader van de oprichting van een nieuwe Vlaamse Vervoer Maatschappij werd een werkgroep opgericht, die als taak heeft een nieuw tariefsysteem te ontwikkelen dat eenvoudig is en billijk voor de reiziger. Een voorstel hierover wordt verwacht einde 1989.

Ik ga ermee akkoord dat een verkeerd beleid van ruimtelijke ordening een zware hypotheek legt op het beleid voor infrastructuur en openbaar vervoer. Polemieken over het verleden heeft niet veel zin, maar de vaststelling is juist. Het is ook juist dat in het verleden wel veel investeringen werden gedaan voor het openbaar vervoer, vooral dan voor het openbaar vervoer onder de grond. Daarentegen hebben de openbare vervoermaatschappijen de dienstverlening, alles wat cliëntgericht is, ingekrompen. Men heeft de vervoersmaatschappijen lineaire besparingsmaatregelen opgelegd. Dit heeft tot gevolg gehad dat een aantal ritten werden afgeschaft en dat de dienstverlening werd verminderd maar dat daarentegen de tarieven werden verhoogd om de normen opgelegd door de nationale Regering te halen. Eén van de gevolgen van dat nefaste beleid is een van jaar tot jaar voortdurende vermindering van het aantal gebruikers van het openbaar vervoer.

Ik ga ermee akkoord dat drastische inspanningen moeten worden geleverd om deze trend om te buigen. De belangstelling voor deze problematiek verheugt mij. Het probleem is dat dit niet van vandaag op morgen kan; wij zullen aan kwaliteitsverbetering van het produkt zelf moeten werken.

Uit een aantal vaststellingen, gedaan door deskundigen, blijkt nu reeds dat de prijsstelling op zichzelf niet doorslaggevend is in het al dan niet gebruik van het openbaar vervoer. Globaal gezien kan men zelfs stellen dat de prijs van het openbaar vervoer in ons land niet hoger is dan in andere landen. Relatief gezien betaalt de

korte-afstandsreiziger wél meer — en u hebt erop gewezen — door het bestaan van het opstaprecht.

Een meer dominante rol wordt gespeeld door de kwaliteitsfactoren zoals: de duur van de verplaatsing, de frequentie, de fiabiliteit, de eenvoud van het gebruik, het comfort, de reizigersbegeleiding en informatie. Een gebrek aan kwaliteit wordt vaak geprojecteerd naar het prijsaspect.

Wanneer u naar de doortocht Asse verwijst en naar de totale situatie van het busvervoer in Vlaams-Brabant, moet worden vastgesteld dat het probleem is dat de bussen van het openbaar vervoer geblokkeerd zitten in verkeersopstoppen op piekuren, terwijl zij dan precies het grootste rendement zouden moeten hebben. Dat is dus een vrij waanzinnige situatie.

Ik meen dat, buiten een aangepast prijzenbeleid, het zoeken naar vrije banen, ondergronds of bovengronds, voor het openbare vervoer een absolute prioriteit is.

Wat dit betreft heb ik een aantal kwaliteitsfactoren ingebouwd in het fysisch programma 1989. Ook de NMVB zal binnenkort worden opgesplitst, ingevolge de regionalisering. Er werd een eerste vijfjarenplan goedgekeurd. Binnen mijn budget, heb ik daarvoor een verschuiving van kredieten tot stand gebracht: ik heb kredieten afgenomen van de investeringen voor de ondergrondse infrastructuur, die niet onmiddellijk rendabel konden worden gemaakt en het bedrag voor de verbetering van de kwaliteit van het bovengronds vervoer en het onmiddellijk inschakelen ervan, opgetrokken van 100 miljoen tot 600 miljoen voor 1989. Ik hoop dit in de toekomst nog verder te kunnen doorzetten.

Thans kom ik tot de vraagstelling van collega Vervaeke in verband met de files, de spitsuurproblematiek en de congestie van het verkeer op de spitsuren. De simplistische oplossing van het fileprobleem is de capaciteit van de wegen steeds maar te verhogen tot wanneer er geen files meer zijn. Dit is een simplistische redenering die sommigen maken, maar die niet opgaat.

Het aanleggen van wegen in functie van het verkeer in het spitsuur, neemt echter enorm veel ruimte in beslag, het tast ingrijpend de leefbaarheid van de woonkern en vooral van de steden aan; bovendien is het, gezien de budgettaire situatie van de overheidsfinanciën in ons land, onbetaalbaar.

Daarom is het evident dat men om het fileprobleem te verhelpen niet lichtvaardig de capaciteit van de wegen mag vergroten. Het enige gezonde middel om congestie te vermijden, is overdaad vermijden. Dit kan door het spreiden van het verkeer in de tijd en in de ruimte — zoals u, mijnheer Vervaeke, hebt gesuggereerd — door bij voorbeeld verschillende werktijden, gespreide vakanties, deconcentratie van werkgelegenheid en dergelijke. Het vergt een totale aanpak die veel ruimer is dan mijn eigen bevoegdheden. Dit kan tevens door het overstappen naar alternatieve vervoersvormen, die veel minder ruimte in beslag nemen, inzonderheid het gemeenschappelijk en openbaar vervoer en het vervoer te water.

Ik wens aan de Vlaamse Raad twee concrete gegevens mede te delen: uit studies blijkt dat door een vermindering van het wegverkeer met tien procent en door dit helemaal over te hevelen naar het openbaar vervoer, een verdubbeling van het aantal gebruikers van het openbaar vervoer zou ontstaan. Om u even de orde van grootte te schetsen van het openbaar vervoer: het openbaar vervoer alleen zal geen antwoord kunnen bieden aan dit reuze grote probleem. Maar, het is een belangrijk element zeker op een aantal hoofdverkeersassen waar de verplaatsing per wagen door een waardig alternatief kan worden vervangen.

Er is een tweede element, met name de enorme cijfers van het toenemend goederentransport via de weg. In 1970 verliep „slechts” 47 procent van het goederentransport via de weg. Op dit ogenblik is dit geëvolueerd naar meer dan 65 procent en dit percentage zal nog stijgen.

Wij moeten een totaal pakket maatregelen aanbieden voor het vervoer via de binnenwaters. Immers, in het

Sauwens

verleden werd ter zake een enorme infrastructuur gerealiseerd maar er is een duidelijke terugval van het transport via de binnenwaters. Ook moeten wij het goederentransport meer via de spoorwegen laten verlopen.

In verband met deze „antifile-aanpak” heb ik trouwens enkele maanden geleden in een beleidsnota reeds een totaal pakket maatregelen met name „de spitsverkeerbeleidmix” voorgesteld.

De komende maanden zullen wij nog geregeld op deze problematiek en de aanpak ervan terugkomen.

Met betrekking tot het fileprobleem op de E40 tussen Leuven en Brussel heb ik beslist om de pechstrook om te vormen tot een busstrook waarop pendelbussen met grote frequentie op de spitsuren zullen rijden, alsook om bijhorende parkings aan te leggen, dit om het park en ride systeem — dus het gebruik van auto en openbaar vervoer — te kunnen stimuleren. Deze mogelijkheden worden op dit ogenblik onderzocht.

Eén van de positieve elementen van onze regionalisering is het feit dat wij de diensten van openbare werken met de buurtspoorwegen kunnen laten samenwerken om dit in opdracht van dezelfde Executieve en van dezelfde Minister te realiseren.

Met betrekking tot het fileprobleem op de ring rond Brussel, tussen Strombeek-Bever en Groot-Bijgaarden, is een versneld onderzoek gevraagd om in het kader van het verkeers- en vervoersplan een oplossing te zoeken. In de begroting 1989 is een budget van 200 miljoen voorzien om dit jaar met bepaalde aanpassingswerken te kunnen starten. Maar wij moeten ervoor zorgen dat wij niet de ene flessehals wegwerken om er twee kilometer verder een nieuwe creëren. Daarom moet elke investering de maximale breed maatschappelijke rendabiliteit kunnen halen. Kostenbatenanalyse en milieueffectrapportering moeten ons daarover de nodige inzichten verschaffen.

Tot slot in verband met deze brede problematiek zal in uitvoering van

het Regeerakkoord het mobiliteitsbeleid met name : het vervoer, de infrastructuur, het milieu en de ruimtelijke ordening, geïntegreerd worden benaderd. Dit zal gebeuren op basis van een globaal mobiliteitsplan dat spoedig zal worden opgesteld uitgaande van de huidige en toekomstige behoefte aan mobiliteit van personen, goederen en diensten. Er zal tevens rekening worden gehouden met de structurele elementen van de verschillende vervoersmodi. Het plan zal maatregelen bevatten om het vervoer van goederen en inzonderheid van gevaarlijke stoffen via spoor- en waterweg te bevorderen. Bovendien zal er een verkeers- en ruimtelijke analyse worden gemaakt van gebieden met zware knelpunten op het vlak van de verkeersafwikkeling, de veiligheid, de leefbaarheid, de milieuhinder en de bereikbaarheid. In uitvoering van dit mobiliteitsplan zal een globaal infrastructuurplan voor Vlaanderen worden opgesteld. Dit zal een planmatig kader vormen voor een doelmatig en evenwichtig investeringsbeleid. In dat verband is 1989 hoe dan ook, zeker in het uitvoeringsprogramma, een overgangsjaar. Ik vraag daar begrip voor, vermits een beleidsbeslissing die dit jaar werd genomen vaak pas twee of drie jaar later kan worden uitgevoerd. De uitgevoerde investeringen zullen maximaal worden gerendabiliseerd.

In uitvoering van het Regeerakkoord heb ik besloten te starten met het „Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen”. De toenemende verkeersdrukke maar vooral ook de stijging van het aantal verkeersongevallen en de vraag naar meer verkeersveiligheid en leefbaarheid zijn mede bepalende factoren om het „Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen” op te stellen.

Op 31 mei zal een stuurgroep worden geïnstalleerd in verband met de begeleiding van dat plan. In die stuurgroep zullen een aantal verkeersdeskundigen zetelen evenals specialisten-ambtenaren van het Departement van Openbare Werken en Verkeer, deskundigen uit de Benelux en de Europese Commissie en afgevaardigden van de departementen van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening van de Vlaamse Gemeenschap, van

het Nationale Ministerie van Verkeerswezen, de Generale Staf van de Rijkswacht, de Vereniging van Steden en Gemeenten, de Bond Beter Leefmilieu en een aantal andere organisaties die ter zake hun bijdrage kunnen leveren.

Deze stuurgroep heeft een drievoudige opdracht. Vooreerst moet hij een aantal maatregelen op korte termijn voorstellen en dit met betrekking tot de verkeersveiligheid en het wegwerken van de file-problematiek.

Ten tweede moet hij een indicatief „Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen” opstellen. Het loopt over de periode 1989-1993.

Ten derde, in een volgende fase moet hij voor de volgende jaren een integraal verkeers- en vervoersmodel voor Vlaanderen ontwikkelen.

Ik ben de mening toegedaan dat men het Nederlands model als typevoorbeeld zou kunnen nemen. In Nederland maakt men reeds, via het Verkeers- en Vervoersplan van mevrouw Smit-Kroes, een planning tot het jaar 2015. Ik denk dat wij inderdaad een meerjaren planning — dus een planning op langere termijn — moeten uitbouwen. Men moet vertrekken met de juiste inzichten — hiervoor zijn wij volop gegevens aan het verzamelen — om voor de toekomst het investeringsbeleid van Openbare Werken en Verkeer te kunnen uitbouwen.

De Voorzitter : De heer Vervaeke heeft het woord.

De heer D. Vervaeke : Mijnheer de Minister, graag vernam ik iets duidelijker wat u hebt gezegd in verband met het fileprobleem op de E40 tussen Leuven en Brussel. Zou u de beslissing nemen om de pechstrook om te vormen tot een busstrook ? Heb ik dat goed begrepen ?

Minister J. Sauwens : Het onderzoek loopt op dit ogenblik binnen de administratie. Wij zullen zeer snel de besluitvorming aan de Executieve kunnen voorleggen.

De heer D. Vervaeke : Dat onderzoek is aan de gang. Ik veronderstel dat

Vervæet

de uitvoering komt op het ogenblik dat het onderzoek positief uitvalt ?

Minister J. Sauwens : Er zal een begin van uitvoering zijn met snelbussen tussen Leuven en Brussel, nog dit jaar.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over een mogelijke bijsturing van het beleid inzake golf-terreinen in Vlaanderen

VRAGEN (R.v.O. art. 70, 6 c)

— **Vraag van de heer D. Vervæet tot de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de aanleg van golf-terreinen**

— **Vraag van de heer D. Vervæet tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de noodzakelijkheid van een eenduidig open-ruimte-beleid**

De Voorzitter : Aan de orde zijn de interpellatie van de heer Cuyvers tot de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over een mogelijke bijsturing van het beleid inzake golf-terreinen in Vlaanderen en de daaraan toegevoegde mondelinge vragen van de heer Vervæet tot Minister Waltniel over de aanleg van golf-terreinen en tot Minister Kelchtermans over de noodzakelijkheid van een eenduidig open-ruimte-beleid.

De heer Cuyvers heeft het woord.

De heer J. Cuyvers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de

Minister, geachte collega's, de open ruimte is een goed dat beperkt voorradig is en niet kan bijgemaakt worden. Door het falend beleid van de opeenvolgende Ministers van Ruimtelijke Ordening wordt de open ruimte in Vlaanderen niet alleen schaarser en schaarser en dus kostbaarder en kostbaarder, maar ook kwetsbaarder. Er verschijnen steeds meer kapers op de kust begerig op zoek naar de rijke buit van een zwakke prooi.

AGALEV steunt volledig de milieuverenigingen in hun hardnekkige strijd voor het behoud van zoveel mogelijk natuurgebieden en agrarische gebieden met ecologische waarde. Zij trachten, samen met de Groenen, de winsthonger en de ruimte-honger van de harde sectoren terug te dringen. Zij pleiten, terecht, voor meer bufferzones, bossen en groenzones en voor stadsinbreiding. Zij breken meer dan één lans voor een flink uitgebouwde planologische dienst die een ecologisch verantwoord ruimtelijk structuurplan Vlaanderen kan uitwerken.

AGALEV eist dat de Vlaamse Executieve, in afwachting van het plan, een moratorium op de aantasting van de open ruimte afkondigt en doet naleven. Indien de Vlaamse Executieve, waarvan u deel uitmaakt, heren Ministers, in haar kortzichtigheid verhardt en de huidige ruimteverslindende tendenzen hun gang laten gaan, zal de open ruimte volledig dicht slibben. Vlaanderen verwordt dan tot een immens gesuburbaniseerd gebied met wegwijnende relictelandjes groen in een zee van huizen, staal en beton. Zo'n Vlaanderen kunt u toch niet aan de volgende generaties nalaten, ze verdienen iets veel beters om in te leven. De natuur in Vlaanderen heeft recht op een toekomst en de toekomst op natuur. De open ruimte moet volgens AGALEV beschermd worden tegen de ongebreidelde aanspraken van de harde sectoren om te vermijden dat alles uit de hand loopt. Tot de harde sectoren rekenen de Groenen niet langer alleen de klassieke sectoren : de industrie, de woonsector en het verkeer. Ook de sector recreatie formuleert drieste eisen op de goedkoopste en dus kwetsbaarste stukken open

ruimte : de resterende natuurgebieden, parkgebieden, bosgebieden en agrarische gebieden, al dan niet met grote ecologische waarde.

Met de regelmaat van een klok wordt er in de Vlaamse Raad geïnterpeleerd over de nieuwste rage in de ontspanningsbusiness, de pretparken, die steeds meer en meer open ruimte willen omvormen tot plaatsen voor harde recreatie : tropische paradijzen, annex bungalowdorpen, waar het gerinkel van de kassa alle andere geluiden overstemt, althans voor de uitbater. Niet alleen de amusementscomplexen, maar ook de golfmanie moet dringend bijgestuurd worden. Ook deze promotoren bieden zo'n fikse bedragen voor natuurgebieden, parkgebieden en agrarische gebieden dat de eventuele aankoopssommen die natuurbehoud en landbouw kunnen besteden daartegen in het niet verzinken. Wanneer u, als overheid, dan nog een grif oor leent aan het lobbywerk van de golfers, dan staat de uitslag al bij voorbaat vast. De herhaalde aanslagen op ons natuurpatrimonium en op onze landbouwgronden, mede door de explosie van de golf-terreinen verklaren waarom ook de problematiek rond de aanleg van golf-terreinen sedert 1985 niet meer uit het nieuws en uit deze Vlaamse Raad is geweest. Laten we eerst een kort overzichtje geven van de ernst van het probleem. Volgens het exemplaar van de „golfnota”, dat toevallig op mijn tafel is beland, waren er in 1985 in Vlaanderen elf golf-terreinen. Een jaar later werden er twaalf nieuwe aanvragen goedgekeurd, eind 1988 zijn er zestien velden in gebruik, negen in aanleg en achtentwintig nieuwe aanvragen in behandeling. In april 1989 zag de situatie er ongeveer als volgt uit :

Knokke-Zoute met 2 x 18 holes ; De Haan ; Waregem ; Sint-Martens-Latem ; Wortegem-Petegem, waar negen extra holes worden voorzien als uitbreiding ; Kapellen ; 's Gravenwezel ; Wommelgem ; Tervuren ; Keerbergen ; Duisburg met negen holes ; Melsbroek met negen holes als uitbreidingsproject ; Lille-Gierle met negen holes ; Mol-Rauw dat tamelijk berucht is ; Ranst ; Bosschenstein ; Aartselaar ; Ifterbeek met negen ho-

Cuyvers

les ; Houthalen ; Hasselt ; Genk ; Ieper.

Drie golfterreinen zijn reeds in aanleg :

Tielt-Winge met achttien holes ; Overijse met negen holes en Kampenhout met achttien holes.

Verder lopen nog negentien projecten voor golfterreinen in de gemeenten Ieper, Tongeren, Herenthout, 'Hoogstraten, Huldenberg, Bornem, Oostkamp, Brugge, Zeebrugge, Knokke, Wervik, Zwevegem, Zottegem, Evergem, Niel, Sint-Genesius-Rode, Linkebeek, Genk — het ERC-project — en Lanaken.

Tien golfterreinen zouden ook nog kunnen aangelegd worden te Mol, Meise, Moerbeke, Asse, Beersel, Oud-Turnhout, Lembeke, Waasmunster, Stekene en Wachtebeke.

Deze laatste golfterreinen bevinden zich in de fase van het „lanceren van het idee”.

Na de cijfers eventjes te hebben bekeken, stelt AGALEV vanaf 1985 een verdubbeling vast op vier jaar, van elf bestaande golfterreinen in 1985 naar 22 in begin 1989. Als de Vlaamse Executieve niet drastisch bijstuurt staat ons nog een verdubbeling tegen begin 1991 te wachten. Dit verklaart het ontstaan van een brede anti-golfbeweging bij de publieke opinie. De Belgische Boerenbond en het Algemeen Boerensyndicaat delen het standpunt van de Verenigde Milieu- en Natuurbeschermingsorganisaties, namelijk dat u moet optreden tegen deze ongebreidelde aanleg van immense golfterreinen en meer moet opteren voor natuurlijke recreatie. Ze verwijten de golfsport dat die reeds zo'n 2.000 hectaren grond heeft opgeslokt. Die oppervlakte bestaat voornamelijk uit bos- en natuurgebied, geklasseerde domeinen en typische landbouwgebieden.

Voor een heleboel vroegere medegebruikers van die open ruimte zocht de aanleg van een golfterrein een onprettige toestand, waartegen ze zich met hand en tand verzetten. De wandelaar ziet zich voortaan de toegang

tot een stuk vertrouwde omgeving ontzegd. Alle Vlaamse golfterreinen zijn in handen van privé-organismen die hun bezit alleen openstellen voor maximaal 300 à 500 leden en dan nog alleen op afspraak. De buurtbewoner ergert zich aan deze privatisering van zijn open ruimte. Door de hoge toetredings- en lidgelden kan hij zich meestal geen plaats in dit select clubje kopen. Lidgelden bedragen soms 40.000 + 150.000 à 200.000 fr. intredesom. De plaatselijke landbouwer wordt verdreven van een deel of de totaliteit van zijn bedrijf dat hij vroeger pachtte. Waar hij jarenlang groenten kweekte of vee liet grazen strekt er zich nu een steriel gehouden grasmat uit, verfraaid met enkele struiken en boompartijtjes onder het motto „het oog wil ook nog wat”.

Golfterreinen behouden misschien een deel open ruimte, maar ze hypothekeren onze gemeenschappelijke toekomst. Ze onttrekken immers grote oppervlakten vruchtbare grond, die we in onze strijd tegen het broeikas-effect maximaal moeten herbebossen of er minimaal gezien extensieve landbouw moeten op gaan bedrijven. Het derde lid van dit breed afwijzingsfront, de natuurbeschermers, maakt overtuigend brandhout van het fabeltje, dat herhaaldelijk door de promotoren van het golfterrein wordt verteld, als zouden golfterreinen natuurterreinen zijn en de aanleg daarvan voor een natuurgebied een waardevermeerderend element vormen.

Aangezien dit u, mijnheer de Minister van Leefmilieu, zal interesseren wil ik deze visie ontwikkelen door uitgebreid te citeren uit „Dossier golf” van de BNVR op pagina 4.

„Deze bewering steunt op de op onkunde gebaseerde of bewust bedoelde verwarring tussen de begrippen „parkachtig landschap,” en „natuurgebied,”. De aanleg van een golfterrein kan inderdaad een landschapsverbeterend effect hebben, wanneer het wordt aangelegd op een verlaten industriezone, een oud stortterrein, of een verlaten en vroeger intensief gebruikt landbouwgebied. In die zin is het, op de rand van grote stedelijke agglomeraties, ook juist dat zij kunnen bijdragen tot het behoud van

open ruimten. Dit geldt echter in geen geval voor bestaande natuurgebieden. In een natuurgebied betekent de aanleg van een golfterrein altijd een ernstige degradatie of vernietiging van de natuurwaarden. In om het even welk natuurgebied zijn de eer aanwezige fauna en flora typisch voor een bepaald eco-systeem en meestal het resultaat van een lang rijpingsproces. Wanneer de levensomstandigheden en verspreidingsmogelijkheden worden aangetast, krijgen we een verarming.”

De overkoepelende actiegroep „Stop illegale golf van golfterreinen” is niet mals in haar beoordeling van het golfbeleid van de verschillende Ministers van Ruimtelijke Ordening.

Volgens de actiegroep werden bij de aanleg van de golfterreinen systematisch de gewestplannen met de voeten getreden, terwijl de hogere overheid verzuimde ook maar enig initiatief te nemen om de wilde inplanting te stoppen. „Die passieve medeplichtigheid van de verschillende Ministers van Ruimtelijke Ordening werd bewerkstelligd door de zeer kapitaalcrachtige golflobby. Ook vandaag nog worden tal van natuurgebieden en landschappelijk waardevolle domeinen ernstig bedreigd door de elitaire golfmicrobe. Zo onder meer de Kleyne Vlakte rond het Zwin, de bossen van Hoogstraten en Lembeke, het natuurgebied De Lierdeman te Turnhout en cultuurhistorische landbouwgebieden, zoals Amelgan te Meise en Hof te Berck in Linkebeek”.

De verenigde milieuorganisaties roepen de Vlaamse Executieve op om dringend initiatieven te nemen om Vlaanderen meest waardevolle gebieden te vrijwaren van verdere aantasting en de wilde en illegale inplanting van golfterreinen te stoppen. Ook eisen de actievoerders een kortdaat optreden tegen die terreinen die al illegaal werden aangelegd en vragen zij dat de landschappen in hun oorspronkelijke staat worden hersteld.

Het dossier „Golf” van de BNVR, dat de Ministers welbekend is, geeft een haarscherpe analyse van alle illegale praktijken, begaan door de pro-

Cuyvers

motoren rond de greens te Tielt-Winge, Overijse, Aartselaar-Cleydael, Ranst-Broechem-Bossensteyn, Schilde-Rinkven.

Omdat Steenokkerzeel-Melsbroek Floordambos als een belangrijke test-case wordt beschouwd en als een typevoorbeeld van illegale praktijken wil ik toch eventjes dieper ingaan op de situatie te Melsbroek. Melsbroek is immers illustratief voor de wijze waarop op andere plaatsen golfterreinen werden geforceerd, zonder stedenbouwkundige vergunning, in zones die daartoe niet bestemd zijn in het gewestplan. Daarna wordt ernaar gestreefd om de politieke verantwoordelijken voor voldongen feiten te plaatsen om achteraf de regularisatie van de overtredingen te bekomen. Uit het volgend overzicht van de feiten blijkt zonneklaar dat de Brabantse Golf zich schuldig maakt aan een „resem” illegale praktijken tegen de welke de leden van de Vlaamse Executieve moeten optreden als signalen van de lang verhoopte koerswijziging in het golfbeleid.

De werkgroep Leefmilieu en Veerkeersveiligheid Melsbroek geeft een visie van de feiten in een overzicht. Feiten worden uiteraard altijd geïnterpreteerd en gekleurd.

Op 1 augustus 1985 heeft de VZW Brabantse Golf zich officieel gevestigd in het Kasteel Snoy te Melsbroek. Geleidelijk aan werden het aanpalend park, boomgaard, weilandjes en akkers omgevormd tot een golfterrein en werd het kasteel omgebouwd tot clubhouse. Verschillende aanvragen werden gedaan om ook in het Floordambos zelf golfbanen aan te leggen en een poging werd ondernomen om illegaal een tracé te realiseren in het bos.

Het geheel situeert zich binnen het gewestplan Asse-Halle-Vilvoorde : voor 10 ha. in parkgebied, 25 ha. in agrarisch gebied met landschappelijke waarde en ongeveer 2 ha. woonuitbreidingsgebied.

Het bosgebied, waarvoor reeds aanvragen werden ingediend omvat 20 ha.

Het bosgebied en een gedeelte van de landbouwgronden werden beschermd als landschap — Floordambos ; ministerieel besluit van 5 maart 1986.

Voor de realisatie van dit project werden tot nu toe een stedenbouwkundige vergunning afgeleverd en een toelating tot het uitvoeren van door het beschermingsbesluit verboden werken.

De stedenbouwkundige vergunning omvat de toelating, in beroep verleend door de Minister van Ruimtelijke Ordening, indertijd de heer Pede, voor de wijziging in gebruik van kasteelwoning tot clubhouse.

De heer J. Pede : Om de bestemming van een woning te veranderen, is een toelating nodig.

De heer J. Cuyvers : De afwijking van het beschermingsbesluit, waardoor de door dit besluit verboden werken uitgevoerd mogen worden, omvat de aanleg van golfholes op de beschermde landbouwgronden.

Volgende vergunningsplichtige werken, volgens de wet op de Stedenbouw van 1962, werden zonder voorafgaande vergunning uitgevoerd en zijn trouwens in strijd met het gewestplan :

1. Aanmerkelijke wijzigingen van het reliëf ;
2. Ontbossen ;
3. Plaatsen van houten constructie.

In de loop van de week zou er één zijn geplaatst.

4. Plaatsen van ballenvangconstructie ;
5. Plaatsen van een tribune.

Tevens werd een openbare weg — voetweg nr. 29 —, die door het terrein loopt, ingepalmd.

Heren Ministers, de Vlaamse milieuverenigingen hopen dat de huidige bespreking van de golfnota in een interministeriële werkgroep zal leiden tot een bijsturing in een ecologische richting. In welke mate u geneigd bent hun hoop te helpen waarmaken, zal blijken uit onder meer de antwoorden op de volgende vragen,

waarmee ik mijn interpellatie wil afronden.

1. Gaat u sanctionerend optreden tegen de huidige illegale overtredingen in het kader van golfterreinen of gaat u op basis van het argument van de voldongen feiten de overtredingen regulariseren ?

2. Heeft de Vlaamse Executieve de duidelijke zones afgebakend waar golfterreinen al dan niet kunnen worden toegelaten ? Welke criteria werden hierbij gehanteerd ?

3. Deelt u de visie van de milieuverenigingen dat golfterreinen in geen geval thuishoren in natuurgebieden, bossen, agrarische gebieden met een grote landschappelijke waarde ?

4. Worden golfterreinen MER-plichtig ? Deze vraag is door de feiten achterhaald. Volgens het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 is dit inderdaad het geval, maar dan wel voor volledige golfterreinen. Mijnheer de Minister, wat bedoelt u met volledige golfterreinen ? Bedoelt u hiermee negen holes ofwel gewoonweg uitbreiding van een bestaand golfterrein ?

5. Worden er in afwachting van een algemeen ruimtelijk beleidsplan in Vlaanderen geen nieuwe vergunningen voor de aanleg van nieuwe golfterreinen afgeleverd ?

6. Welke maatregelen heeft de Vlaamse Executieve genomen om de toegankelijkheid voor het brede publiek van de bestaande golfterreinen te vergroten ?

Dit is een poging om die verloren gegane open ruimten voor wandelaars op een of andere manier — en misschien maar tijdelijk — te recupereren.

De Voorzitter : De heer Vervaeke heeft het woord om zijn mondelinge vragen te stellen.

De heer D. Vervaeke (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, heren Ministers, collega's, de open ruimten in het Vlaamse land worden de laatste tijd terecht de zorgenkinderen genoemd van de Ruimtelijke Ordening. Des te meer wordt hun integriteit be-

Vervaat

laagd indien ze onophoudelijk ten prooi vallen aan modeverschijnselen. Een van deze modeverschijnselen is de golfrage.

In dit verband wil ik de Minister volgende vragen stellen.

1. Welke bestemmingsgebieden — die op een zogenaamde negatieve lijst zouden kunnen komen — is de Minister van plan te vrijwaren voor de aanleg van golfterreinen ?

2. Hoe denkt de Minister zijn beleid te bepalen ten overstaan van de golfterreinen die gedeeltelijk in aanleg zijn, dit in strijd met het Regeerakkoord, zoals Kampenhout, Tielt-Winge, Melsbroek, enzovoort ?

In verband met Melsbroek, wil ik u een bijkomende vraag stellen. Het golfterrein van Melsbroek zou met het Floordambos worden uitgebreid. Zal de Minister dit al dan niet toestaan ?

3. Voorziet de Minister op het Gewestplan gebieden die eventueel wel in aanmerking komen om tot golfterreinen te worden aangelegd ? Zo ja, welke dringende en dwingende criteria zal hij uitwerken in de bepaling en de afgrenzing van de gebieden ?

Mijn tweede vraag richt zich tot Minister Kelchtermans.

In het Minaplan 2000 pleit de Minister voor een maximale vrijwaring van de nog resterende open ruimte in het Vlaamse land en de absolute bescherming van grote ruimtelijke entiteiten en grote landschappelijke eenheden. Terecht meent hij dat hiervoor een eenduidig open-ruimte-beleid nodig is dat door een centrale verantwoordelijke wordt gevoerd.

Heeft de Minister als centrale verantwoordelijke binnen de Vlaamse Executieve wel degelijk een consensus bereikt over deze zeer terechte doelstelling, wetende dat sommige hangende golf- en recreatiedossiers de noodzakelijke totstandkoming ervan nu al hypothekeren ?

De Voorzitter : De heer Timmermans heeft het woord.

De heer J. Timmermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het probleem van de golfterreinen laat de Minister niet los. Ik stel vast dat de intenties van de Vlaamse Executieve om de ongebreidelde aanleg van golfterreinen tegen te gaan een aantal promotoren ertoe aanzet in aller ijf tot een aantal realisaties over te gaan. Zo hebben wij de jongste tijd kennis genomen van een tweetal wederrechtelijke ingrepen in bestemmingszones met het oog op de aanleg van een golfterrein.

De SP dringt erop aan om snel een aantal principes te formuleren. En ik weet wel dat een werkgroep op het ogenblik bezig is een aantal maatregelen ter zake uit te werken.

Volgende principes zijn voor de SP belangrijk : ten eerste, in groen-ecologisch, waardevolle landbouwgebieden en beschermde landschappen mogen geen golfterreinen worden aangelegd. Ten tweede, voor deze gebieden kunnen ook geen initiatieven worden genomen om de bestemming te wijzigen waardoor er toch golfterreinen zouden worden aangelegd. Wanneer men toch een golfterrein zou willen aanleggen, moet het verzoek MER-plichtig worden gemaakt. De Minister heeft daarop al positief gereageerd. Ten derde, bij de herziening van een gewestplan moet de bestemming golfterrein worden beschouwd als recreatiezone, met als mede- en nabestemming groengebied. Stedebouwkundige voorschriften moeten alle mogelijkheden tot speculatie uitsluiten. Concreet gezegd : geen villa's in het groen. Vierde principe, voor de bestaande golfterreinen kan er geen automatische regularisatie komen. Voor de manifeste inbreuken op de wetgeving inzake stedebouw moet de gerechtelijke procedure zijn beloop kennen en moet de overheid de gepaste maatregelen eisen.

Ten vijfde, dat degene die gereguleerd worden, op de meerwaarde zouden worden belast. Op stedebouwkundig vlak is het voorzien maar het moet in werkelijkheid worden toegepast. Voor de verloren gegane bestemmingen zou er elders compensatie moeten worden gezocht.

Ten zesde, dat de bevoegde diensten onmiddellijk optreden daar waar momenteel illegale werken aan de gang zijn om de politiek van de voldongen feiten tegen te gaan.

Ten zevende, dat er een initiatief komt om een „ronde-tafel conferentie” te organiseren tussen de golf-sportbeoefenaars en de milieubeweging zelf om golfterreinen mede te beheren zodat recreatie en natuurbehoud kunnen worden verzoend. Ik denk zelfs dat de liberale Gemeenschapsminister een boompje heeft opgezet om inderdaad de golf-sport te democratiseren. Het is in die functie dat wij ook het laatste principe willen formuleren.

De Voorzitter : Minister Waltniel heeft het woord.

Minister L. Waltniel (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, mijn antwoord op deze interpellatie zal zeer kort zijn. Als Minister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, de heer Timmermans heeft het daarnet goed gezegd, moet men een sterk karakter hebben, zo niet zouden onderwerpen zoals de golf-sport en de pretparken uitgroeien tot obsessies die u dag en nacht achtervolgen.

Het is niet de eerste keer dat er hier over het probleem van de golf-sport wordt geïnterpelleerd. Tot mijn verbazing stel ik vast dat sommige interpellanten meer weten over nota's die ik opstel dan uw dienaar zelf. Ik heb de heer Cuyvers een opsomming horen geven van een ganse reeks golfterreinen. Dit staan inderdaad in een nota die een gunstige wind u gebracht heeft. Men moet het echter in zijn juiste context zien. Er staat uitdrukkelijk vermeld dat bij al die namen, die u geciteerd hebt, er een ganse reeks zijn die wij er volledigheidshalve hebben bijgenomen omdat er geruchten of eventuele aanduidingen zijn. U heeft wellicht het tweede rapport — want er is al een tweede editie verschenen — niet gelezen. In deze tweede editie staan ook degene vermeld die op het eerste zicht absoluut geen schijn van kans maken.

Ik wens hieraan nog het volgende toe te voegen. Ik zou met genoegen ant-

Waltiel

woorden op uw vraag en op de vragen van de heer Vervaeke, maar van een interpellatierecht wordt gebruik gemaakt om de betrokken beleidsministers te ondervragen over feiten en over beslissingen maar niet over hun inzichten en hun intenties inzake het beleid. Aansluitend op deze opmerking spijt het mij dat deze interpellaties nu plaatsgrijpt en niet veertien dagen later.

Ik heb een nota aan de Executieve voorgelegd op 12 april waarin het beleid inzake golfterreinen wordt uitgestippeld. De Executieve heeft die nota verwezen naar een interkabinettenwerkgroep waarin ieder lid van de Executieve vertegenwoordigd was. Er hadden drie vergaderingen plaats, namelijk op 8 en 24 april en 8 mei. Deze morgen is de tweede nota voor een eerste bespreking aan de Executieve voorgelegd. Collega Kelchtermans kan getuigen van de juistheid van mijn beweringen. Er zal nog een discussie volgen en er werd afgesproken dat de Executieve vóór 31 mei ter zake een definitief standpunt zal innemen. Op dat ogenblik zal u in het bezit worden gesteld van de desbetreffende nota en zal u aan de Executieve of aan de Minister kunnen duidelijk maken dat u met eventuele punten al dan niet akkoord gaat. In dit stadium blijft het nog altijd bij intenties en inzichten, alhoewel het beleid zich geleidelijk aan duidelijk begint af te tekenen. Ik wil niet in detail treden maar heb toch bepaalde bedenkingen bij uw algemene diagnose over het fenomeen golfterreinen en golf als dusdanig. Ik heb met verbazing gehoord dat de recreatie tot de „harde” sectoren van ons maatschappelijk leven zal gaan behoren, zoals het verkeer, de industrie en de woongelegenheid. Uw beweringen betreffende de kostprijs ervan lijken mij toch wel wat overdreven. Ik meen te mogen zeggen dat ik de mening van alle leden van de Executieve vertolk wanneer ik beweer dat ons beleid er in eerste instantie, niet alleen inzake golfterreinen maar ook en vooral inzake ruimtelijke ordening als dusdanig, op gericht is de open ruimte maximaal te verdedigen en te behouden. Dat is werkelijk de peiler

van het beleid dat wij ter zake voeren.

Zonder in detail te treden — ik kan en mag zulks niet zolang de Executieve ter zake geen definitief besluit heeft genomen — kan ik u wel de grote lijnen van deze beleidsnota mededelen. U zal daarin trouwens een antwoord vinden op de concrete vragen die werden gesteld. Ook is het antwoord op de vraag van de heer Vervaeke, uitgezonderd een bepaald gedeelte, vervat in mijn antwoord op de interpellatie. Ook de heer Timmermans zal er zijn gading in vinden vermits hij een ganse reeks principes heeft opgesomd die voor 9/10e door ons worden bijgetreden.

Eerst en vooral ligt het in mijn bedoeling, aan de hand van enkele bij voorbaat duidelijk bepaalde principes, een studie te laten uitvoeren naar de behoeften en localisatiemogelijkheden voor nieuwe golfterreinen in Vlaanderen. Deze studie zal worden uitgevoerd door een onafhankelijk bureau, in de aard van deze die mijn voorganger, de heer Pede, heeft laten opmaken en heeft betrekking op de golfterreinen in West-Vlaanderen door het bureau WITAB. Deze administratie heeft ook een dergelijke studie gemaakt op grond van een ganse reeks parameters. In de studie WITAB was een spreidingsmodel voor eventuele golfterreinen in West-Vlaanderen vervat : een aan de oostkust, een aan de middenkust, een aan de westkust, twee in de streek van Poperinge en Roeselare en een in de streek van Ieper. Zo kunnen wij tot een concrete positie komen wat betreft het aantal golfterreinen waaraan Vlaanderen behoefte heeft en tot een concrete positie inzake een bepaald spreidingsmodel. Tevens zal aan het studiebureau worden gevraagd een aantal criteria vast te leggen, zowel algemene als specifieke, die door de Executieve zullen moeten worden geëerbiedigd wanneer zij de concrete gevallen ter hand neemt. Het eerste punt betreft dus louter informatie over het aantal, de spreiding en de criteria.

Op de andere vragen kan ik u mededelen dat in mijn nota de bestem-

mingsgebieden in de gewestplannen ingedeeld worden in drie.

Ten eerste zijn er de gebieden waar die aanleg volstrekt onaanvaardbaar is. Ik denk hier aan natuureservaten, bosgebieden enzovoorts. Ik geef grif toe dat er binnen de Executieve nog enkele kleine meningsverschillen bestaan, zodat ik het standpunt van de Executieve nog niet kan mededelen. Buiten de gebieden waar de aanleg volstrekt onaanvaardbaar is, zijn er gebieden waar die aanleg aanvaardbaar is zonder meer, bij voorbeeld in recreatiegebieden. Er zijn ten derde binnen het gewestplan ook gebieden waar de aanleg bespreekbaar wordt geacht. Daarover moet er binnen de Executieve nog een arbitrage gebeuren.

Inhakend op de bemerkingen van de heer Timmermans wil ik zeggen dat het ook onze bedoeling is — in mijn nota heb ik dat voorgesteld — in de gewestplannen een specifieke notie „golfterrein” op te nemen. Het omschrijven van de bestemming „golfterrein” binnen de gewestplannen is mijns inziens een planologische en cartografische noodzaak. Tot dusver zijn er slechts twee golfterreinen met die specifieke bestemming opgenomen in een gewestplan, namelijk in het gewestplan Antwerpen. Het betreft het golfterrein van Kapellen dat werd aangelegd in 1888 en dat van 's Gravenwezel dat werd aangelegd in 1979. Er is nog een derde terrein in Houthalen dat in het gewestplan werd opgenomen in een bestemming „dagrecreatie”. De basiskaart echter specificeert „golfterrein”. Het nu gehanteerde voorschrift van de bestemmingszone golfterrein — en ik verwijs naar de voorgestelde gedeeltelijke wijziging van gewestplan voor Oudenaarde - Wortegem-Petegem en Herentals te Mol — legt reeds de nadruk op het natuurbeheer, naast de sport- en recreatiefunctie en op de nabestemming. Indien een golfterrein zou verdwijnen en de grond opnieuw beschikbaar wordt, is in een nabestemming voorzien, namelijk de vroegere situatie, het weze landbouw, groene zone, bos, of om het even wat. Het terrein komt van een bepaalde bestemming op het gewestplan en de nabestemming zal dus

Waltiel

steeds de oorspronkelijke bestemming zijn. Dit was mijn antwoord op de tweede vraag.

Als antwoord op de derde vraag deel ik mede — en de heer Cuyvers heeft het zelf al gemeld — dat de Executieve op 23 maart 1989 een besluit heeft genomen waarbij, volgens de bepaling in hoofdstuk II, artikel 2, punt 11, de aanleg van een volledig golfterrein onderworpen wordt aan de verplichting van een milieu-effect-rapport.

Naar mijn mening zal het goedkeuren van mijn beleidsnota betreffende het aanleggen van golfterreinen aanleiding geven tot het nemen van bepaalde initiatieven op wetgevend vlak. De aanleg van golfterreinen zal, via een wijziging van artikel 44 van de wet van 29 maart 1962, vergunningsplichtig worden gemaakt. Het zal dan uiteraard aan de Executieve behoren een MER te vragen als onderdeel van de daarvoor af te leveren bouwvergunning.

Er werd ook gesproken over de illegale aanleg van golfterreinen. Ik zou het woord 'Illegaal' niet gebruiken, want tot dusver is het zo dat de aanleg van een golfterrein, zelfs al betekent het een wijziging in de bestemming van de grond, niet vergunningsplichtig is zolang geen vergunningsplichtige werken worden uitgevoerd. Vergunningsplichtige werken zijn bijvoorbeeld de bouw van een tribune. Ook een reliëfwijziging die de 50 cm overschrijdt, is, volgens de rechtspraak van de Raad van State, een vergunningsplichtig werk. Indien men lager dan 50 cm blijft, dan gaat het niet om een vergunningsplichtig werk. Wanneer men 45 cm hoog gaat, kan men dus ook 45 cm diep gaan en die 90 cm liggen nog steeds binnen de door de Raad van State gestelde afmetingen. In ieder geval is de aanleg van een golfterrein, zonder vergunningsplichtige werken, niet vergunningsplichtig. Wanneer evenwel de bestemming van de gebouwen wordt gewijzigd, bijvoorbeeld het ombouwen van een hoeve tot clubhuis, restaurant of loods voor het golfterrein, is er wel sprake van een vergunningsplichtig werk. De wetge-

ver blijkt van oordeel te zijn geweest dat de bestemmingswijziging van gronden niet vergunningsplichtig moest zijn. Tot dusver kan dus moeilijk van illegale golfterreinen worden gesproken.

Om een einde te maken aan de vele discussies, allerhande interpretaties en betwistingen over de aanleg van golfterreinen heb ik geopteerd voor het vergunningsplichtig maken ervan.

Het begrip 'Illegaal' kan evenmin worden gebruikt wanneer het gaat om golfterreinen die vóór de totstandkoming van de gewestplannen werden aangelegd. Sinds 1888 bestaat er één golfterrein te Kapellen bij Antwerpen; dat is het eerste en het oudste in ons land. Nog negen andere golfterreinen werden ook vóór de totstandkoming van de gewestplannen aangelegd. Sinds 1983 en conform de Bijzondere Plannen van Aanleg zijn twee golfterreinen aangelegd. Er kan dus niet worden gesproken van een illegaal golfterrein wanneer dat terrein precies werd aangelegd ingevolge een wijziging van het gewestplan, onder meer door een Bijzonder Plan van Aanleg dat bedoeld is om dat golfterrein precies daar aan te leggen.

Sinds 1983 zijn er, ofwel met de begeleiding van de AROL en met de nodige vergunningen of toelatingen, ofwel door het uitvoeren van niet-vergunningsplichtige werken een hele reeks golfterreinen tot stand gekomen, maar zeker niet die welke de heer Cuyvers met zoveel brio heeft afgelezen.

De heer Vervaeke heeft gevraagd wat er nu gaat gebeuren met de golfterreinen die in strijd zijn met het Regierakkoord of met de gewestplannen, in aanleg zijn zoals te Kampenhout, te Tielt-Winge en Melsbroek. Deze vraag is ter sprake gekomen bij de behandeling van mijn nota. Ik hoop stellig een oplossing te vinden waarbij ieder dossier afzonderlijk zal worden onderzocht om eventueel over te gaan tot regularisatie. Als er echter geen overtreding is, kan er ook geen regularisatie nodig zijn.

Alles zal afhangen van ten eerste, de

mate waarin ieder terrein beantwoordt aan de algemene criteria die zullen worden gehanteerd en die de Executieve zullen leiden bij de beoordeling van de aanvragen. Er zal worden nagegaan in welke mate het MER daarvoor gunstig is.

Ten tweede, en dit element weegt zeer zwaar door, zal men nagaan of er overtredingen werden begaan. Welke overtredingen? Met welk opzet? Zijn er moedwillige overtredingen? Sommigen zeggen: wij doen voort, wat er ook moge gebeuren en plaatsen ons voor un fait accompli. Met al deze elementen zullen wij rekening houden wanneer wij ieder geval onderzoeken ten einde die golfterreinen die niet op het gewestplan voorkomen een bestemming te geven op de eventueel herziene gewestplannen.

Op die manier heb ik, zonder al te precies te zijn, een aanduiding gegeven van de wijze waarop wij deze problematiek zullen behandelen. De Executieve zal vóór 31 mei een standpunt innemen.

In mijn nota, en de heer Cuyvers zal dit ook wel gelezen hebben, wordt er gesproken over de aanleg van „open golfbanen”. In de Verenigde Staten zijn er ongeveer 13.500 golfterreinen, waarvan er ongeveer 9.000 open golfbanen zijn. Deze oplossing, waarvoor ik reeds heb gepleit, kan bijdragen tot de democratisering van de golfsport. Ik wil deze problematiek niet behandelen als een middel om maatschappelijke wijzigingen door te voeren. Ik bekijk deze problematiek uitsluitend zoals ik hem moet bekijken, namelijk uit het oogpunt van ruimtelijke ordening. Niets sluit echter uit dat wij van deze gelegenheid gebruik maken om ook daar een vorm van democratisering te realiseren. De interpellant heeft gesproken van een nota uitgaande van de Bond der Natuurreservaten. Daarin wordt nogal veel gealludeerd op het elitair karakter van de golfsport. Laten wij er allemaal aan meewerken om dat elitair karakter weg te werken en om van de golfsport een democratische sport te maken zoals zij dat voorheen was. De tennissport heeft dezelfde evolutie doorgemaakt. Aan het bestaan

Waltniel

van golfterreinen zijn nevenaspecten verbonden. Zo kan worden overwogen die terreinen voor andere recreatieve doeleinden te gebruiken, bij voorbeeld, voor wandelaars en fietsers en eventueel voor wintersporten. Dat vereist weliswaar een weinig verbeeldingskracht. Het is niet onmogelijk dat wij ook daar tot nieuwe opties komen.

Tenslotte heb ik ook gepleit voor het invoeren van een vorm van collectief beheer door de leden van de golfclub, de leden van milieuverenigingen en eventuele vertegenwoordigers van de gemeente of een openbare instelling. Zij kunnen samen dan zorg dragen voor het beheer van een golfterrein met het doel te bewaren wat de natuur ons daar kan bieden.

Voor een paar dagen heb ik een zeer lang onderhoud gehad met afgevaardigden van milieugroeperingen. Een gunstige wind had ook hun het rapport in handen gespeeld. Ik begrijp niet hoe dat allemaal mogelijk is, maar zo gaat dat nu eenmaal. Bezwaren kunnen altijd gemakkelijk op papier worden gezet, maar zij kunnen veelal gemakkelijk worden opgelost wanneer er eens rustig wordt over gepraat. Ik hoop dat de Executieve binnen de gestelde termijn de oplossingen zal vinden die het probleem verdient en dat ik dan tenminste van één obsessie zal zijn verlost. **(Applaus bij de meerderheid)**

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik kan bondig zijn omdat heel wat van de antwoorden rechtstreeks, gebonden aan de vragen die uitdrukkelijk aan mij zijn gericht, ook in het betoog van collega Waltniel aan bod zijn gekomen. Daarmee is tegelijk aangetoond dat een geïntegreerde aanpak van de milieuproblematiek, het vanzelfsprekend maakt dat de ruimtelijke ordening, ook de golfterreinen, het voorwerp zijn van een uitdrukkelijke aandacht voor het aspect leefmilieu. Het omgekeerde is ook waar : wanneer men de problemen van het leefmilieu benadert, kan het

niet anders dan dat ruimtelijke ordening daarvan een onderdeel vormt.

Thans antwoord ik op de tweede en de derde vraag, omdat zij rechtstreeks aan mij gericht zijn. Er wordt gezegd : „... deelt de visie van de milieuverenigingen dat golfterreinen in geen geval thuishoren in natuurgebieden of in agrarische gebieden met een grote landschappelijke waarde.”

Ik sluit mij aan bij wat reeds werd gezegd ; ik durf het zelfs nog versterken. Inderdaad, daar waar wordt gezegd dat de golfterreinen daarin niet thuishoren, ben ik de mening toegedaan dat bijkomende golfterreinen niet bespreekbaar zijn in natuurgebieden met een wetenschappelijke waarde of in natuurreservaten, evenmin in gewone natuurgebieden. Ik zal dit standpunt dan ook verdedigen, zodat het ook wordt gevolgd door de Executieve, wanneer de „golfnota” als richtlijn wordt voorgelegd.

Ik wens ook de waarde van de bestaande bossen, vooral de natuurwaarde van onze bossen, bijzonder te beklemtonen, meer speciaal deze met een specifieke ecologische bestemming. Ook deze groene gebieden moeten samen met de beschermde landschappen, die voorkomen in agrarische gebieden, van bijkomende golfterreinen worden gevrijwaard. Dit is mijn standpunt vanuit de invalshoek leefmilieu.

Op de problematiek van de MER-plicht werd reeds geantwoord. IK verwijst naar hetzelfde besluit van de Vlaamse Executieve van 17 maart, wat ik samen met collega Waltniel aan de Vlaamse Regering heb voorgelegd. Dit werd twee dagen geleden gepubliceerd. Daarin is uitdrukkelijk voorzien dat de MER-plicht van toepassing is op golfterreinen. Daarin wordt gesproken over een „volledig golfterrein”.

Ik hoop dat mijn collega het ermee eens is dat wij in de vooropgestelde beleidsnota iets meer verduidelijking moeten brengen door wat men precies verstaat onder de benaming „volledig golfterrein”, zodat daarover nadien niet het minste misverstand bestaat. Ik meen dat ik hiermee heb

geantwoord op uw twee concrete vragen.

Collega Vervaeke heeft mij in zijn vraag de rol toebedeeld van „de bewaker van de open ruimten”. Ik deel zijn mening wanneer hij zegt dat dit op een bindende wijze zou moeten gebeuren en dat de Milieuminister een sleutelpositie moet hebben inzake de essentiële taken voor het milieubeleid, waarvan de „open ruimten” één aspect zijn.

Ik verwijst hier naar het MINA-plan. Het verheugt mij dat u dit plan zo grondig hebt gelezen. Ter zake is er echter nog geen consensus ontstaan binnen de Vlaamse Regering. Momenteel ligt het MINA-plan voor voor een standpuntbepaling bij de Sociaal-Economische Raad voor Vlaanderen. Vervolgens zal het aan het VESOC worden voorgelegd ; nadien zal ik aan de Vlaamse Regering een standpuntbepaling vragen.

Essentieel is dat wij met het bestaande instrument, met name de milieueffectrapportering, de open ruimten kunnen bewaken, maar dan in samenspraak, niet in confrontatie. Wij vinden dat natuurbehoud, natuurontwikkeling, bosbouw, landbouw en landschapszorg harmonisch moeten worden behouden in deze open ruimten, waarin de belangen op een evenwichtige wijze moeten kunnen worden verzoend. Dat is de eerste taak van een Leefmilieuminister ; hij moet waken over het respecteren van de evenwichten ; hij moet er tevens over waken dat belangrijke drempels in sommige opzichten niet worden overschreden. Dat is het antwoord op de tweede vraag.

De heer J. Cuyvers : Mijnheer de Voorzitter, ik dank de Ministers voor de constructieve geest waarmee zij op mijn vragen hebben geantwoord. Ik ben nogal geneigd om de afspraak om niet naar intenties te vragen, te overtreden. In het kader van de constructieve dialoog vraag ik dan ook het volgende over de globale behoeftestudie die zou worden gemaakt. In het verleden werden reeds twee verschillende soorten studies gemaakt : de WITAB- en de AROL-studie. Indien men de mentaliteit van de WITAB-studie zou overnemen voor het

Cuyvers

maken van een globale studie, zou dit voor gevolg hebben dat men veel meer potentiële golfterreinen in Vlaanderen zou aanduiden dan er in 1990 nodig zouden zijn. Zo mist men de kans om via golfterreinen echt aan natuuropbouw te doen, een visie die immers meer uit de AROL-studie van 1985 sprak. Hierin was men inderdaad meer geneigd om golfterreinen te kanaliseren naar gebieden die men ruimtelijk en ecologisch meer moest waarderen. In dat kader zou ook de democratisering van de golf-sport — een politiek waarvoor Minister Waltniel ook een lans heeft gebroken — mogelijk zijn. Daarom pleit ik ervoor om de globale studie in de geest van de AROL-studie uit te voeren.

Indiening van moties

De Voorzitter : Door de heer De Vlieghe werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

— gehoord hebbende de interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heren T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, en L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

— gehoord hebbende de antwoorden van de heren Ministers Kelchtermans en Waltniel ;

— verzoekt de Vlaamse Executieve

— sanctionerend op te treden tegen de overtredingen begaan in het kader van de huidige illegale golfterreinen en terreinen in aanleg,

— in afwachting van een algemeen Ruimtelijk-Beleidsplan Vlaanderen geen vergunningen voor de aanleg van nieuwe golfterreinen uit te reiken.”

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Door de heren Verhaegen en Pede werd tot besluit van deze interpellatie

een eenvoudige motie ingediend die luidt als volgt :

„De Vlaamse Raad,

— gehoord de interpellatie van de heer Cuyvers tot de heer Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, en de heer Theo Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over een mogelijke bijsturing van het beleid inzake golfterreinen in Vlaanderen ;

— gehoord het daarop door de Minister verstrekt antwoord ;

— gaat over tot de orde van de dag.”

De Raad zal zich daarover eveneens tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Dit was voor dit parlementair jaar de laatste interpellatie over golfterreinen, tenzij er een nieuw opzienbarend feit komt.

Interpellatie van de heer J. Verheyden tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de ingebruikneming van de afvalwatercollector langsheen het Albertkanaal

De Voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Verheyden tot Minister Kelchtermans over de ingebruikneming van de afvalwatercollector langsheen het Albertkanaal.

De heer Verheyden heeft het woord.

De heer J. Verheyden (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, had ik vooraf geweten dat het vandaag, en nog op dit uur, zo'n mooi zomers weer was en dat er zo weinig belangstelling was zou ik een tekst hebben uitgeschreven en die aan de verslaggeving hebben afgegeven. Als de Minister dat ook zou hebben gedaan, zou ik geprobeerd hebben van de Voorzitter, die zoals de Minister en

ikzelf een Limburger is, gedaan te krijgen deze kwestie samen in de auto te bespreken. Achteraf zouden de collega's kennis kunnen nemen van wat hier zou zijn gezegd, via het Beknopt Verslag en de Handelingen.

Ik heb er ook aan gedacht deze interpellatie op een ludieke manier te houden, geen vragen te stellen, maar alleen alles verzamelen wat er al bestaat over dit onderwerp aan 'plannen, studies, persartikelen enzovoort. Dat zou een omvangrijk pak zijn geworden.

Ik zou de Minister dan gevraagd hebben : uw diensten weten allicht wat hier allemaal instaat. Kunt u ons precies zeggen wanneer de collector uiteindelijk in dienst zal worden genomen ?

Dit onderwerp is opnieuw actueel geworden. Dat houdt verband met de ruimsingswerken die op dit ogenblik aan de Laak worden uitgevoerd.

In de jaren 1960 werd de idee uitgewerkt om van Genk tot Antwerpen langs het Albertkanaal een collector aan te leggen die moest bijdragen enerzijds tot de economische ontwikkeling in de Kempen en anderzijds tot het proper houden van het water van het Albertkanaal.

Sinds 1967 werden aanbestedingen gedaan en werd met de werken begonnen. In Antwerpen-Noord werd zelfs een zuiveringsstation gebouwd waar de afvalwaters, via deze collector getransporteerd, zouden worden gezuiverd. Omwille van allerlei technische en administratieve problemen werd deze collector nooit gerealiseerd zoals werd bepaald in het oorspronkelijk concept.

Het is echter wel zo dat gedurende de twintig jaar dat deze collector naast het Albertkanaal ligt heel wat bijkomende werken werden uitgevoerd in de hoop de collector voor één of ander doel te kunnen gebruiken. Op dit ogenblik zijn de onkosten opgelopen tot meer dan zeven miljard.

In 1982 besliste men dat de collector nog alleen mocht worden gebruikt voor het vervoer van brak afvalwater dat heel wat calciumchloride bevat.

Verheyden

Het water is afkomstig uit de meststoffenindustrie gelegen in de gemeente Tessenderlo en de gemeente Ham.

Vanaf 1986 maakten de Nederlanders zich ongerust. Zij waren ten eerste bekommerd om de toestand van het Maas- en Scheldewater. Immers, zij vernamen dat via de collector industrieel afvalwater zou worden geloosd in de Schelde.

Ook de stad Antwerpen verzette zich vanaf dat ogenblik. Nederland drong aan op veiligheidsmaatregelen vanwege de Belgische overheid.

De Vlaamse Executieve nam destijds een standpunt in. Dit standpunt werd op 26 februari 1986 officieel megedeeld aan de Nederlandse Ambassade te Brussel. Ik citeer : „De Vlaamse Regering zal slechts toestemming verlenen voor het gebruik van de collector wanneer het uitsluitend gaat over brak water dat in ecologisch verantwoorde omstandigheden kan geloosd worden in de Schelde. Dat wil zeggen dat hierdoor geen verslechtering van de waterkwaliteit aan de Belgisch-Nederlandse grens wordt veroorzaakt .”

Uit gesprekken met Nederlandse parlementsleden heb ik kunnen afleiden dat zij ten eerste bekommerd zijn om de kwaliteit van het Scheldewater. Op dit ogenblik gaan zij immers dwarsliggen voor de baggerwerken in de Schelde. Deze zijn meer dan noodzakelijk om de toegankelijkheid van de schepen in de Antwerpse haven voor de nabije toekomst veilig te stellen,

Ingevolge de beslissing van 1982 van de Vlaamse Executieve hebben de bedrijven van Tessenderlo-Chemie heel wat investeringen gedaan om hun afvalwater via het Albertkanaal naar de collector te voeren.

Als men zou beslissen de collector in dienst te nemen moeten nog heel wat hindernissen worden genomen.

Wanneer zal de Minister daarover een beslissing kunnen nemen ? Door de stad Antwerpen werd reeds voorgesteld de collector helemaal niet

meer voor industriële afvalwaters te gebruiken, maar wel voor drinkwater voor de Stad Antwerpen.

Mijnheer de Minister, ik krijg de indruk dat u op de gestelde vragen niet kunt antwoorden, omdat nog heel wat hindernissen moeten worden genomen. Ik wens u enkele bijkomende vragen te stellen.

Ten eerste, welk is op dit ogenblik het standpunt van de Nederlandse Regering in verband met een mogelijke ingebruikneming ?

Ten tweede, welk is het standpunt van de Stad Antwerpen ?

Ten derde, welk is de kwaliteit van het water dat Tessenderlo-Chemie zal lozen ? Welke kwaliteitsverbeteringen moeten nog worden gehaald en tegen welke datum is dat mogelijk ?

Mijnheer de Minister, ik heb u reeds gezegd dat de beslissing inzake het in gebruik nemen van de collector dringend is. Men is reeds enkele tijd bezig met het ruimen van de Laak. Gedurende jaren heeft men daar niets aan gedaan of willen aan doen, omdat men vreesde dat de zware metalen die in het slib of in het water dat Tessenderlo-Chemie loosde, aanwezig waren bij het wegnemen van het slib zouden doordringen in de lagen voor de drinkwatervoorzieningen.

Uw voorganger, de heer Dupré, heeft vorig jaar gezegd dat er in het jaar 1989 wellicht terug vissen zouden zwemmen in de Laak. Voor iemand die de problemen kent, hield dit in dat hij bedoelde dat Tessenderlo-Chemie in de collector zou lozen.

Ik heb u zopas een drietal vragen gesteld. Indien u die niet kunt beantwoorden, zal dat ook niet het geval zijn voor de vierde vraag die ik u straks zal stellen. Immers, het huidige probleem is dat Tessenderlo-Chemie, waar meer dan 2.000 mensen hun brood verdienen, niets anders kan dan lozen in de Laak.

Ofwel zijn de afvalwaters van Tessenderlo-Chemie helemaal niet meer gevaarlijk en dan kunnen ze in de Laak worden geloosd, ofwel zijn zij het nog steeds en blijft het probleem dat en-

kele jaren geleden werd aangehaald om niet tot de ruiming van de Laak over te gaan, met als gevolg het doorsijpelen naar de ondergrond.

Mijnheer de Minister, kan u ons precies mededelen wanneer u een beslissing denkt te nemen ? Ik wil helemaal niet onvriendelijk zijn zoals sommige van uw Limburgse verwanten die over u in het Belang van Limburg gezegd hebben dat uw aanwezigheid een catastrofe is. Ik onderschrijf dat helemaal niet, maar ik weet ook dat het niet gemakkelijk zal zijn op die vragen te antwoorden, maar de toestand kan niet blijven zoals hij nu is. Als men nog langer wacht een beslissing ter zake te nemen, kan u niets anders dan de collector eruit te halen of vol beton te spuiten, maar het kan niet meer zoals het nu is. Hoe langer u wacht, hoe meer het zal kosten om hem terug in gebruik te nemen, zowel voor het lozen van industriële afvalwaters, als voor het transport van water voor de watervoorziening.

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik ben waarschijnlijk ook één van die personen die Minister Kelchtermans al geruime tijd achtervolg inzake het dossier van de Laak. Ik wil mij daarvoor niet verontschuldigen omdat het hier een zeer belangrijk dossier betreft. Dat heeft trouwens ook uw voorganger meermaals bevestigd. De vroegere Minister, de heer Dupré, heeft op 20 september 1988 — op het ogenblik van de machtsoverdracht — gezegd dat de ruiming van de Laak maar zinvol is als ze gepaard gaat met de opening van de collector. Welnu, ik heb alle problemen en kritieken verzameld waarmee een eventuele heropening van de collector gepaard gaat. Ik som ze in het kort nog even op.

Er is het VWZ-rapport van 31 augustus 1987 waarin staat vermeld dat een heropening van de smeerpip, een bijkomende vervuiling voor de Schelde betekent. Dit brengt de afspraken die mevrouw Miet Smet heeft gemaakt in november 1987 op de Noordzee-conferentie, waarbij tegen 1995 de Scheldevervuiling met vijftig

De heer J. Verheyden (SP) interpelleerde over de ingebruikneming van de afvalwatercollector langsheen het Albertkanaal

procent moet verminderen in gevaar. Dat heeft natuurlijk ook de Nederlandse Minister Smit-Kroes — u bent op de hoogte van haar brief aan uw voorganger — verontrust. Zij moest over meer informatie beschikken om toe te stemmen in de opening van de collector.

Er zijn een aantal studies gemaakt en er zijn aanwijzingen dat het openen van de collector gepaard gaat met het toeslibben van de pijp. Daarop werd nooit een echt ontkennend antwoord gegeven.

Er zijn een groot aantal technische problemen. Reeds een aantal jaren geleden, toen Minister Galle nog verantwoordelijk was, is uit een studie gebleken dat er een aantal lekken waren. Nu blijkt dat de detectiekabel voor het opsporen van de lekken op diverse plaatsen stuk is. In dat verband is het' natuurlijk vermeldenswaard dat de collector door twee waterwinningsgebieden loopt.

Wat zal er gebeuren in geval van technisch defect of bij onderhouds-

werken aan de collector ? Wordt dan alles opnieuw in de Laak geloosd ?

Door Minister Lenssens werd ooit verklaard dat het operationeel maken van de collector ongeveer twintig miljoen F. zou kosten. Er zijn ook andere schattingen, die in de richting van 200 miljoen F. gaan.

In 1985 is gebleken dat het debiet van de collector 800 kubieke meter per uur zou bedragen. Ik meende dat Tessenderlo-Chemie loosde a rato van 1.600 kubieke meter per uur. Eiblijven dus nog talloze problemen, buiten het feit dat wij tegen de opening van de collector blijven zij het ook om andere redenen. Vandaar een dubbele vraag : zijn al die technische problemen nu totaal opgelost ? Wat is het bedrag voor een heropening van de collector ?

Voor zover ik weet is er weinig of niets voorzien in de begroting 1989.

Gezien de genoemde elementen, gezien de onderhandelingen met de Nederlandse partners, ben ik dan ook

van mening dat er geen enkele reden is om de collector in gebruik te nemen.

De Voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister T. Kelchtermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik vroeg mij af of hier andermaal de geschiedenis van deze collector zou verteld worden. Ik dank de heer Verheyden dat hij dat niet gedaan heeft, want anders zou hij ongetwijfeld nog op deze tribune hebben gestaan.

Met de aanleg van de collector werd gestart in 1979 en het dossier dateert ongetwijfeld nog van vroegere datum. Het zou van mijnentwege al te gemakkelijk zijn om hier te wijzen op de fouten van het verleden, alhoewel wij sportief moeten toegeven dat er daaromtrent in het verleden fouten zijn begaan. Wij mogen er echter niet aan twijfelen dat men destijds in volle vertrouwen heeft gedacht een unieke oplossing te hebben gevonden voor de problemen die zich toen reeds aandienen en die nu zeer gevoelig liggen. Het idee om alle afvalwater van Genk naar Antwerpen in één collector te verzamelen — het zag er aantrekkelijk uit — en het daarna gezuiverd in de Schelde te lozen, kon niet worden gerealiseerd zoals men zich had voorgesteld.

Ik zal mij beperken tot de vragen die de heer Verheyden heeft gesteld. Hij stelde vragen in verband met het standpunt van de Nederlandse Regering. Dat is bekend. Ik heb de brieven trouwens bij me.

Ik meen dat het niet zinvol is de collector steevast „smeerpipj” te noemen. Deze aanduiding gaat verder dan de bedoeling is. Ik blijf dan ook bij de benaming afvalwatercollector.

Bij brief van 22 september 1988 liet de Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat, mevrouw Smit-Kroes, aan mijn voorganger onder meer weten :

„afvalwatercollectoren in het algemeen als ongewenst te zien en hoogstens denkbaar te achten als voorlopige noodmaatregel wanneer tenmin-

T. Kelchtermans

ste andere belangen niet in het gedrang komen ;

van mening te zijn dat veeleer met alle kracht en met een beroep op alle inzet van middelen en van vindingrijkheid dient gezocht naar de beste beschikbare middelen van schone technologie om het probleem aan de bron te elimineren of althans te verminderen ; deze doelstelling hebben wij trouwens ook in het MINA-plan geformuleerd ;

als voorwaarde te handhaven dat door de ingebruikname van de collector de kwaliteit van het Scheldewater aan de Belgisch-Nederlandse grens niet mag verslechteren ; het haar bij brief dd. 20 juli 1988 toegestuurde evaluatierapport heeft volgens haar niet aangetoond dat aan deze voorwaarde is voldaan."

Zolang die laatste voorwaarde niet is vervuld, kan zij niet instemmen met het ingebruiknemen van de collector.

Wat het standpunt van de Stad Antwerpen betreft, kan ik het geachte lid meedelen dat ik bij brief van 30 november 1988 over dit standpunt werd geïnformeerd. Het College van Burgemeester en Schepenen blijft zich tegen het gebruik van de collector verzetten zolang niet aan de volgende voorwaarden is voldaan :

1. verstrengde lozingsvoorwaarden voor lozing in de collector ;

2. het bedrijf Tessenderlo-Chemie moet :
— de organische en anorganische afvalwaterstromen scheiden ;
— voor alle afvalwaterstromen de nodige geëigende zuiveringsinstallaties in bedrijf hebben ;

— voldoen aan de verstrengde lozingsvoorwaarden ;
— overschakelen op Cadmium-arme ertsen ;

3. de kwaliteit van het Scheldewater en de sedimenten mag niet verslechterd worden ;

4. er mag geen schade worden toegebracht aan de stadsleidingen en/of bijhorende apparatuur, hetzij door

invreting, hetzij door aanslibbing of aangroei ;

5. de lozing via de stadsleidingen mag geen gevaar opleveren voor de arbeiders en het toezichthoudend personeel ;

6. elke lozing dient conform te zijn met alle vigerende wetgevingen en lozingsvergunningen ;

7. er dient zekerheid te zijn dat de materialen waaruit de collector is opgebouwd bestand zijn tegen het mogelijk te lozen afvalwater ;

8. voorafgaand aan een eventueel gebruik van de collector dient een plan opgesteld met betrekking tot het voorkomen van lekken, de mogelijke gevolgen, de potentiële schade en de potentiële vergoedingen.

Dit zijn de voorwaarden die zowel door de Nederlandse Staat als door de Stad Antwerpen werden gesteld vooraleer zij kunnen instemmen met het ingebruiknemen van de afvalwatercollector. Het meest essentiële is dat de vervuiling van het Scheldewater niet mag verhogen. Voor het overige gaat het om middelen om dit doel te bereiken.

Met betrekking tot zijn vraag naar de kwaliteit van de gezuiverde afvalwaters die door bedoelde bedrijven eventueel via de collector zouden worden geloosd, kan ik het geachte lid meedelen dat gedurende de periode van 18 mei 1988 tot en met 18 juni 1988 bij wijze van proef alle gezuiverde afvalwaters via één lozingsconstructie werden geloosd. De aldus geloosde waters werden continu bemonsterd. Mede op basis van deze analysesresultaten besluit de bevoegde Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering in het door haar opgestelde overzichtsrapport onder meer het volgende.

1. De huidige gemiddelde concentratie aan cadmium ($180 \mu\text{g/l}$) zal een merkbare doch beperkte verhoging van de cadmium-immissiewaarde in de onmiddellijke nabijheid van het lozingspunt teweegbrengen dermate dat de basiskwaliteitsnorm van $2,5 \mu\text{g/l}$ geëerbiedigd blijft.

Dit is de vaststelling na de bemonsteringsperiode door de Vlaamse Maat-

schappij voor Waterzuivering.

2. Voor de andere zware metalen stellen er zich geen problemen in het Scheldewater zodat het mogelijke effect van de geloosde zware metalen — gezien de lage concentraties — naar alle waarschijnlijkheid verwaarloosd is.

Wat de zware metalen betreft, stellen zich dus geen problemen vermits de bij komende effecten verwaarloosbaar zijn.

3. De verplaatsing van het lozingspunt zal weliswaar een plaatselijke beperkte verhoging van het radiumgehalte tot gevolg hebben doch de immissiewaarde van de Schelde in zijn totaliteit zou niet verhogen.

4. De fosfaten in het geloosde water vormen naar alle waarschijnlijkheid geen bijkomende belasting voor het Scheldewater.

5. Het relatief hoge gehalte aan ammoniakale stikstof daarentegen zou wel de Scheldewaterkwaliteit beïnvloeden ; een sanering van het gehalte aan ammoniakale stikstof dringt zich dan ook op.

Het zal u niet verwonderen dat ik vandaag geen concrete datum voor de ingebruikname van de collector kan vooropstellen, maar ik vind ook dat dit welles-nietes-spelletje lang genoeg heeft geduurd. Ik vind dat wij uiterlijk eind 1989 definitief uitsluitel moeten kunnen geven nadat ook de resultaten van het experiment van de slibuiming in de Laak zijn gekend, experiment dat ik een eerlijke kans heb willen geven. Wij zullen dan moeten beslissen of wij deze collector een zinvolle bestemming kunnen geven voor de lozing in de Schelde van de afvalwaters van Tessenderlo-Chemie die weliswaar eerst zijn gezuiverd — en waarvoor ook de Stad Antwerpen vergunningverlenende overheid is — dan wel of wij de collector een andere bestemming kunnen geven. In het verleden hebben wij echter moeten vaststellen dat de mogelijkheden beperkt zijn. Een van de mogelijkheden is het vervoer van drinkwater. Ik zie niet goed in wat de andere mogelijkheden kunnen zijn. Uw voorstel, mijnheer Verheyden, bete-

T. Kelchtermans

kent een begrafenis eerste klasse. Hoe dan ook, einde van dit jaar moeten wij in één of andere zin over dit dossier beslissen. Een nieuwe ingebruikname van de collector zal in elk geval bijkomende kosten vergen. In de begroting van het Vlaamse Gewest is voor mijn Departement voor de werkingskosten een bedrag van vijf miljoen ingeschreven. Indien deze collector opnieuw in gebruik wordt genomen — en hiermee antwoord ik ook op de vraag van collega Geysels — zullen wij een aantal werken moeten uitvoeren willen wij deze collector bedrijfsklaar maken. De prijs hiervan bedraagt 3.919.000 frank, exclusief BTW. De kostprijs om de bedrijfsklare collector op termijn operationeel te houden bedraagt 84 miljoen F., exclusief BTW. De werken voor de eventuele verbetering van de werking worden op 80 miljoen geraamd. Als ik dit samentel dan kom ik op ongeveer 170 miljoen maar met de BTW erbij komen wij bij de raming die u vooropstelt, dit onder de voorwaarde dat een zinvolle bestemming aan de collector kan worden gegeven. In dat geval lijken deze investeringen mij verantwoord. Het is niet zo dat wij te allen prijze deze collector een zinvolle bestemming willen geven. Het moet onder verantwoorde voorwaarden kunnen gebeuren. Ik ook heb mijn collega Minister Dupré in zijn bevoegdheid van Minister van Leefmilieu horen zeggen dat in het geheel van de ruiming, de zuiverings- en de verdiepingswerken van de Laak, die ook nodig waren wilde men een aantal problemen in de streek oplossen, de zinvolheid voor een groot gedeelte gebonden is aan de afvoer via deze collector van de brakwaters die nu rechtstreeks in deze beekjes worden

geloosd. Hij heeft gelijk want wij zullen anders alweer alternatieve oplossingen moeten zoeken.

Ik meen hiermee een antwoord te hebben gegeven op wat is gevraagd. Inzake uw verwijzing naar de uitspraken van mevrouw Smet, nationaal Staatssecretaris, kan ik u zeggen dat wij deze doelstellingen nog steeds onderschrijven. Wij zullen trouwens nu zaterdag het akkoord mee ondertekenen, samen met de andere collega's, waarin deze doelstellingen nogmaals bevestigd worden met name dat wij tegen 1995 de waterkwaliteit van de Schelde met 50 procent willen verbeteren.

De Voorzitter : De heer Verheyden heeft het woord.

De heer J. Verheyden : Mijnheer de Minister, het verheugt mij te horen dat u vóór het einde van dit jaar een beslissing zal nemen zodanig dat gans de problematiek van de collector van de baan zal zijn. Als Limburger weet u maar al te goed van welke enorme betekenis de industriële vestiging van Tessenderlo-Chemie op het grondgebied Tessenderlo en Ham heeft. U weet ook dat die mensen geconfronteerd zijn met vrij grote hoeveelheden braak water waar zij slechts mee weg kunnen ofwel door de collector ofwel door de Laak. Ik heb de indruk dat u ervoor zal moeten ijveren dat de waters zouden kunnen vervoerd worden langs de collector, want anders heeft het weinig zin gehad deze inspanningen nu voor de Laak te leveren.

De Voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de Voorzitter, ik ben ook een beetje verheugd, maar om totaal andere re-

denen dan collega Verheyden. Tijdens discussies die wij in de pers hebben gevoerd met uw voorganger, de heer Dupré, ging deze ervan uit dat de collector openging. Vandaag hoor ik dat het dossier op het einde van '89 wordt afgesloten. Ik ben blij met die mededeling.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende openbare vergadering aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

— *De vergadering wordt gesloten om 17.55 uur.*
